Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIX, SERIA II, Nr. 7601

6 PAGINI — 30 BANI

SÎMBĂTĂ 27 OCTOMBRIE 1973

Primiri la tovarășul Nicolae Ceaușescu

Delegația Adunării Federale a R.S. Cehoslovace

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit, la 26 octombrie, delegația Adunării Federale a Republicii Socialiste Cehoslovace, condusă de tovarășul Alois Indra, membru al Prezidiului C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, președintele Adunării Federale, care ne vizitează țara, la invitația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România.

La primire au luat parte tovarășii Gheorghe Radulescu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Ștefan Voitec, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., Maria Groza, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, și Dumitru Balalia, președintele Comisiei permanente a Marii Adunări Naționale pentru consiliile populare și administrația de stat.

Membrii delegației au fost însoțiți de Miroslav Sulek, ambasadorul R. S. Cehoslovace la București.

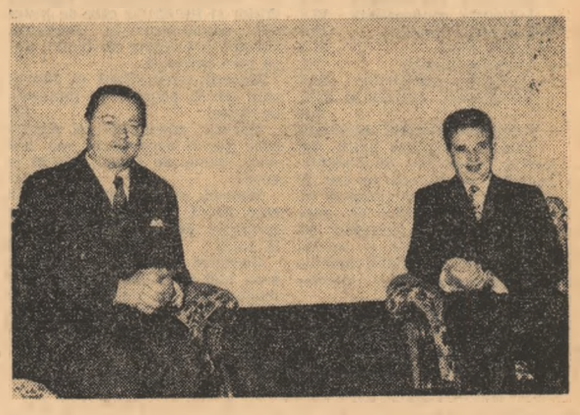

Tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a întreținut cu oaspeții într-o atmosferă tovărășească, de caldă prietenie.

Președintele Adunării Federale a exprimat mulțumiri pentru prilejul oferit de a vizita România socialistă, de a cunoaște nemijlocit viața și realizările poporului român și a subliniat că vizita parlamentarilor cehoslovaci în țara noastră, ca și cea pe care o delegație a Marii Adunări Naționale a făcut-o în

(Continuare în pag. a V-a)

Delegația de primari socialiști din Franța

Vineri dimineața, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit delegația de primari socialiști din Franța, alcătuită din Charles Hernu, delegat general al Federației Naționale a deputaților municipali, cantonali și regionali socialiști și republicani, membru al Comitetului Director al Partidului Socialist Francez, Louis Mermaz, membru al Biroului Federației Naționale a deputaților municipali, cantonali și regionali socialiști și republicani, membru al Comitetului Director al Partidului Socialist Francez, deputat, primar al orașului Vienne, François Bernard, fost ministru, primar al localității Vars, Amedee Renault, primar al orașului Pellevoisin, Pierre Charleuf, primar al orașului Cercy-la-Tour, Robert Grandjean, primar al localității Chateaurenaud, care, la invitația Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare, efectuează o vizită în țara noastră.

A fost, de asemnea, prezent Dominique Taddei, membru al Biroului Executiv, secretar național al Partidului Socialist Francez, care participă la sesiunea științifică internațională pe tema „Probleme ale făuririi și dezvoltării bazei economice a socialismului".

La primire au participat tovarășii Virgil Trofin, Gheorghe Cioară, Cornel Burtică, Ștefan Andrei, precum și Nicolae Tăbîrcă, prim-vicepreședinte al Comitetului

(Continuare în pag. a V-a)

Participanții la sesiunea științifică pe tema: „Probleme ale făuririi și dezvoltării bazei economice a socialismului"

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit, vineri după-amiază, pe participanții la lucrările Sesiunii științifice, cu participare internațională, pe tema „Probleme ale făuririi și dezvoltării bazei economice a socialismului" organizată de Academia de științe sociale și politice, Academia „Ștefan Gheorghiu" și Academia de studii economice, cu prilejul împlinirii unui sfert de veac de la naționalizarea principalelor mijloace de producție în țara noastră.

Au luat parte delegați din numeroase țări din Europa, Asia, Africa și America — reprezentanți ai unor partide comuniste, ai unor partide socialiste, precum și ai altor partide politice progresiste, ai unor școli de partid și ai instituțiilor de marxism-leninism și academiile de științe.

La primire au participat tovarășii Paul Niculescu-Mizil, Leonte Răutu, Cornel Burtică, Ștefan Andrei, Mihnea Gheorghiu, președintele Academiei de științe sociale și politice, Gheorghe Dolgu, rectorul Academiei de Studii Economice.

Salutînd pe oaspeți, tovarășul Nicolae Ceaușescu și-a exprimat satisfacția că reprezentanți dintr-un număr mare de țări participă la această reuniune consacrată unor probleme care preocupă azi toate forțele progresiste privind căile dezvoltării țărilor pe baze economico-sociale noi.

În cadrul întîlnirii au luat cuvîntul Madrandele Tanzi, director al Biroului Politic al Mișcării Populare a Revoluției din Zair, Dominique Taddei, secretar național al Partidului Socialist Francez, Pierre Joye, membru al C.C. al P.C. din Bel-

(Continuare în pag. a V-a)

Ambasadorul Suediei

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, la 26 octombrie, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Suediei la București, Per Otto Rathsman, în legătură cu plecarea sa definitivă din țara noastră.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

CINCINALUL ÎNAINTE DE TERMEN

Prin ce mijloace și cu ce rezultate se generalizează experiența înaintată?

Am ales pentru a afla unul din răspunsurile posibile la întrebarea enunțată în titlu, județul Dîmbovița. Opțiune deloc întîmplătoare. Aici, ne-am zis, în acest perimetru geografic al țării există, după cum se știe, atît întreprinderi care funcționează de multă vreme și, deci, dispun de o vastă experiență în producție — Uzina de utilaj petrolier, Fabrica de becuri „Steaua roșie"-Fieni, Uzina mecanică Moreni — cît și întreprinderi intrate de curînd în circuitul economiei naționale — Fabrica de frigidere Găești, Uzina de strunguri, Fabrica de corpuri de iluminat-„Romlux", unități industriale ce se găsesc la început de drum. Așadar, am continuat raționamentul, în județul numit sînt create premisele unui continuu și oportun transfer de experiență, acesta fiind, desigur, și unul din motivele pentru care amplasarea noilor obiective s-a făcut acolo și nu în altă parte. Opinie împărtășită, de altfel, și de către tovarășul Vasile Goran, președintele consiliului de tineret muncitoresc al Comitetului județean Dîmbovița al U.T.C. Așa încît, acestea fiind datele inițiale de la care pornim investigațiile noastre au căutat, oprindu-ne atenția asupra a două întreprinderi constructoare de mașini — Uzina de utilaj petrolier, în calitate de „donatoare" și Uzina de strunguri — ca beneficiară, să delimităm prin ce mijloace și cu ce eficiență se generalizează experiența înaintată.

— La prima unitate economică menționată — ne informase tovarășul Vasile Goran — organizația U.T.C. s-a făcut remarcată de-a lungul anilor prin ini-

GH. GHIDRIGAN

(Continuare în pag. a III-a)

JUDEȚUL BRĂILA RAPORTEAZĂ

Oamenii muncii din întreprinderile industriale ale județului Brăila raportează îndeplinirea la data de 27 octombrie a sarcinilor de plan la producția globală industrială pe primii trei ani ai actualului cincinal.

Avansul obținut — de 65 zile — va contribui la realizarea pînă la sfîrșitul anului a unei producții suplimentare în valoare de 1.5 miliarde lei, concretizată în: 560 000 tone de țiței, 80 milioane mc de gaze, 8 000 tone de oțel aliat, 54 000 tone de laminate finite pline, 4 800 tone de celofan și carboximetil celuloză, 1 400 tone de hîrtie, 2 600 tone de cartoane și mucavale, 1 200 tone de sodă caustică, 31 000 tone de plăci aglomerate din lemn, confecții-textile în valoare de 250 milioane lei, 955 tone de brînzeturi, 7 000 hl de bere și multe alte produse de primă necesitate pentru economia națională.

Cu acest prilej, Comitetul județean Brăila al P.C.R. a adresat o telegramă Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU**, în finalul căreia se spune:

Colectivele de muncitori, ingineri, economiști, toți oamenii muncii din această puternică cetadelă a industriei românești, urmînd exemplul de muncă și viață, neobosita și patriotica dumneavoastră activitate, asigură conducerea partidului, pe dumneavoastră, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, că vom face totul pentru ca prevederile planului cincinal să fie realizate înainte de termen, pas hotărîtor pe drumul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate.

ZALĂU 500

în nouă și modernă filatură de bumbac din Zalău

Orele calme

Există nevoia spațiilor tandre.

Puteam să identific, acolo sus, pe Gutii, bradul în vîrful căruia se agățase soarele, era amiază și-n lumina caldă aproape tot orașul ieșise în strada cu miros de castane coapte. Cer băimărean, albastru și înalt, picat pe pinzele sfîntorilor de culori, constituiți aici într-o prea cunoscută familie artistică. Se schimbă imaginea: milos și împovărat de cîte reziduuri ale pămîntului și subpămîntului poartă, trece prin oraș Săsarul, apă bolnavă, soarele neputîndu-se nicicum oglindi în ea. Și cineva rostește: „Izvoarele !". S-ar fi găsit mulți să pornească spre această Mecca a minerilor nordici: pentru cîteva ore, pentru o jumătate de zi, pentru o zi și jumătate — sîmbăta-i scurtă și duminica

IZVOARELE

de VALENTIN HOSSU-LONGIN

lungă. Dar nicăieri nu așteptau autobuzele. Și era cald și Izvoarele la nici 30 km.

Șoseaua urcă printre casele albe și cărămizii ale Ferneziului, intră în gol de piatră, se prelinge apoi, în bucle scurte, neavertizate prin cunoscutele indicatoare, pe malul lacului de acumulare Firiza (la debarcader este acostat vaporul, iarna iernat), după care începe adevărata cursă montană. Casele Firizei își schimbă culorile, predomină galbenul, pe pereții de față, de-o parte și alta a ferestrei, sînt trase una sub alta trei dungi albe de var, lungi de-o palmă și de lățimea a două degete: par ochi mereu deschiși, urmărind pașii trecătorilor. Nu placa „Valea Neagră" îți spune că te afli acum într-o altă localitate, ci tot casele cu acoperișuri înalte, păstrînd mai temeinic linia arhitecturii maramureșene. Culorile diferă. Sînt cele din albume, pereți albaștri tăiați la înălțimea ferestrelor cu dungi galbene sau portocalii, e un

(Continuare în pag. a II-a)

DRUMUL FEMEII CĂTRE PRODUCȚIE — MAI DIRECT, MAI FIRESC

Ne aflăm la mai mult de trei luni de la Plenara partidului care a hotărît asupra creșterii rolului femeii în toate sectoarele de activitate socială a țării. Deși femeile reprezină 51 la sută din totalul populației, ele au o pondere de numai 44.7 la sută din totalul populației ocupate în economia națională. În condițiile actuale de dezvoltare economică, rolul femeii în această importantă sferă a activității umane trebuie să se facă mai mult simțit, mai energic. Plenara, printr-o Hotărîre a elaborat căile acestei creșteri, a stabilit răspunderi și responsabilități organelor centrale și locale, ministerelor, organizațiilor obștești.

În rîndurile de față vom încerca să oferim cititorilor și, deopotrivă, cititoarelor — stadiul în care se află materializarea Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la creșterea rolului femeii în viața economică a țării.

„Nu este practic posibil să judecăm activitatea femeilor ruptă de activitatea generală a națiunii noastre, de lupta întregului popor pentru edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate, de eforturile pentru ridicarea tuturor cetățenilor patriei la un nivel de viață și civilizație tot mai înalt".

NICOLAE CEAUȘESCU

Importante acte normative elaborate la Ministerul Muncii.

Ministerul Muncii — în colaborare și de comun acord cu celelalte ministere, cu Uniunea Generală a Sindicatelor și Consiliul Național al Femeilor — a elaborat o seamă de acte normative menite să creeze cadrul legal sporirii rolului femeii în economia națională:

- **Prognoza cu privire la creșterea numărului de locuri de muncă pentru femei pînă în anul 1980.** Reproducem cîteva ci-

Grupaj realizat de EMANUEL ISOPESCU

(Continuare în pag. a II-a)

O imagine care tinde să devină cotidiană chiar și acolo unde se practică meserii zis „bărbătești": prezența femeii — prezență activă, eficientă, responsabilă.

Fotografia: VASILE RANGA

în campania agricolă

Bunul gospodar SE GÎNDEȘTE ȘI LA BAZA FURAJERĂ

În curînd intrăm în sezonul rece. Animalele aflate în stabulație vor consuma numai furaje din depozite și hambare. Cu cît în acestea cantitățile vor fi mai mari, cu atît și producțiile vor fi mai substanțiale. Căci se știe, orice animal bine hrănit răspunde cu generozitate prin lapte, carne, ouă, grijii crescătorului. Cu prilejul unei anchete întreprinse recent în cîteva județe am întîlnit alături de preocupări susținute, chibzuite, gospodărești, pentru îndestularea cămărilor iernii cu un sortiment cît mai bogat și mai variat de furaje și situații demonstrînd persistența unei optici vechi, în totală neconcordanță cu obligațiile prevăzute

OCTAVIAN MILEA

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN NUMĂRUL DE AZI

PAGINA A II-A
- Pe urmele unei scrisori
  — Unde duce absența corelării dintre procesul de școlarizare și cerințele județului
- Serialul „Scînteii tineretului"
  — Valetul de treflă

PAGINA A III-A
- Reporterii noștri consemnează momentul adunărilor de alegeri
- În ce probleme poate interveni eficient consiliul elevilor ?

PAGINA A IV-A
- De la om la om

CONTROLUL DE CALITATE

de ACULIN CAZACU

Un tînăr controlor de calitate, „cetecist" cum îi place să-și zică, mi-a relatat acum cîteva zile despre o anume stare de lucruri. Hotărît să nu admită ca pe sub ochii și mîinile sale, pe sub sensibilitatea aparatelor sale de testare să nu iasă nimic necorespunzător spre rampa de expediție, acolo la terminalul fluxului tehnologic, s-a lovit uneori de barajul unei mentalități păgubitoare. O mentalitate care se impune, zicea el, „prin forța lucrurilor" și căreia cu greu i te poți sustrage. Era vorba despre mai mult decît mentalitatea, aș zice eu, consemnabilă prin expresia „la mica înțelegere". Îl nemulțumea vădit faptul că acolo unde este pus să-și exercite controlul de calitate suportă uneori presiunea unuia sau altuia, inginer sau tehnician, în reprezentările cărora certificatul de calitate poate fi emis nu în funcție de măsura în care produsul finit atinge parametrii funcționali prolectați, ci în funcție de un consens, tacit sau nu, al celor implicați în facerea și livrarea lui. Așa se face că, „la mica înțelegere" exigența își poate introverti ascuțișul, poate ceda lipsei de răspundere a unora care își închipuie că lumea se sfîrșește acolo unde se satisface interesul lor mărunt, că marca fabricii, onoarea colectivului de muncă pot fi tîrguite pe bancul de probă și acoperite ireversibil cu hîrtia care le certifică indiferent cum.

Tînărul controlor era mihnit că trebuie să se lupte uneori cu astfel de situații, că trebuie să cedeze pe ici pe colo, chiar dacă în sinea lui conștiința i se încarcă de la bateriile rabatului profesional. El înțelege bine că nu se poate exercita controlul de calitate ca o operație în sine, oarecare, înscrisă ca litera anonimatului într-un circuit de producere și desfacere. Și tot atît de bine înțelegea că poate fluiera a pagubă atunci cînd, „la mica înțelegere", își încalcă răspunderile, numai pentru ca cifra de producție să poată fi raportată oricum.

Controlul de calitate nu este o anexă a procesului de producție sau un serviciu ca oricare altul, iar întreprinderea nu

(Continuare în pag. a II-a)

DRUMUL FEMEII CĂTRE PRODUCȚIE

(Urmare din pag. 1)

fre reprezentative ale acestei creșteri, în procente :

— Industria republicană 6,3
— Industria cooperatistă 13,3
— Industria locală 10,0
— Agricultură 37,6
— Telecomunicații 9,5
— Circulația mărfurilor 21,5
— Învățămînt, cultură și artă 3,3
— Ocrotirea sănătății, asistență socială și cultură fizică 6,8

Masive posibilități de creștere a locurilor de muncă ce pot fi ocupate de femei se remarcă în industria construcțiilor de mașini și prelucrarea metalelor. în industria cooperatistă și locală, în agricultură, circulația mărfurilor, telecomunicații și ocrotirea sănătății.

● **„Nomenclatorul meseriilor, specialităților și funcțiilor care pot fi ocupate de femei, în totalitate, în cea mai mare parte sau în anumite proporții".**

Potrivit acestui nomenclator, din totalul meseriilor, specialităților și funcțiilor care se practică actualmente în România, 654 pot fi ocupate de femei, după cum urmează :

Meserii, specialități și funcții care pot fi ocupate în totalitate de femei 135

Meserii, specialități și funcții care pot fi ocupate în cea mai mare parte de femei (65—80 la sută) 243

Meserii, specialități și funcții care pot fi ocupate în anumite proporții de femei (pînă la 50 la sută) 276

Conform acestui nomenclator s-au luat și se iau în continuare măsuri pentru stabilirea celor mai adecvate forme de învățămînt și calificare, ținîndu-se seama atît de complexitatea meseriilor și funcțiilor care urmează să le exercite femeile, precum și de gradul de instruire al acestora.

● În materialele elaborate de Ministerul Muncii se atrage atenția ministerelor, celorlalte organe centrale și locale ale administrației de stat asupra unor măsuri concrete care să asigure înlesnirea sporirii numărului de femei încadrate în muncă, cum sînt :

— introducerea mecanizării și automatizării proceselor de producție și a unor operații, pentru reducerea efortului fizic.

— îmbunătățirea echipamentului de protecție și de lucru, urmărindu-se totodată să se asigure condiții de muncă potrivit cu starea fizică și aptitudinile psihologice ale femeilor.

— îmbunătățirea condițiilor igienico-sanitare și a asistenței medicale.

De asemenea, în scopul eliberării femeii de unele dintre ocupațiile casnice, se atrage atenția asupra unor măsuri care trebuie aplicate fără nici un fel de întîrziere :

— dezvoltarea rețelei de creșe și grădinițe cu cămin, înființarea de unități preșcolare de zi sau săptămînale pe lîngă întreprinderi și a căminelor pentru tinerele muncitoare.

— înființarea de semiinternate și cantine școlare.

— alimentația publică va trebui să-și îndeplinească mai eficient rolul social (cantine-restaurant, pensiuni pentru elevi etc.)

— extinderea formelor de comerț care să economisească timpul femeilor afectat aprovizionării.

ANCHETA NOASTRĂ

„Nu angajăm femei" sau amurgul unei prejudecăți

Deși a trecut relativ puțin timp de la elaborarea Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R., iar creșterea ponderii femeii în economie este prevăzută eșalonat pînă în anul 1980, ancheta de față caută să descifreze climatul, modul și metodele prin care se realizează în această etapă prevederile acestei importante Hotărîri.

MULTE S-AR PUTEA DACĂ...

La sfîrșitul primului semestru al anului în curs, la Oficiul forțelor de muncă din municipiul Bacău se aflau — nerezolvate — peste trei mii de cereri de angajare semnate de femei în marea lor majoritate tinere. Acum, după încheierea concursurilor de admitere la diversele forme de învățămînt, acest număr crește pînă la 5—6 000.

Stăm de vorbă cu șeful Oficiului județean al forțelor de muncă, tovarășul Constantin Căpitănescu.

— Există încă o doză de neîncredere din partea unor întreprinderi băcăuane în privința angajării femeilor în anumite meserii, zise bărbătești. Este vorba de Întreprinderea de mașini-unelte în primul rînd, dar și de Întreprinderea metalurgică etc. Iată, tovarășe reporter, un caz tipic de raționament : pînă la sfîrșitul actualului cincinal vor fi create în Bacău aproximativ 17 000 noi locuri de muncă. 7 000 dintre acestea sînt trecute de respectivele întreprinderi la capitolul „din alte surse". Mai exact, vor fi aduși muncitori gata calificați din alte zone ale țării. De ce ? Pentru că aceste întreprinderi nu au curajul să privească în propria grădină, să lase la o parte prejudecățile și să-și trimită ele însele tinerii din județ și — proporțional — fete spre calificare. Dacă întreprinderile noastre și-ar reorienta vederile în ceea ce privește folosirea forței de muncă feminine, credem că problema ar fi ca și rezolvată, completa tovarășul Căpitănescu.

CE SĂ FACEM, NE MAI ÎNDOIM ȘI NOI...

Am discutat despre acest aspect și cu tovarășul Mircea Chiforeanu, șeful serviciului „personal-învățămînt" de la cel mai tînăr obiectiv industrial băcăuan — Întreprinderea de mașini-unelte. Din totalul de 1 600 de tineri aflați la calificare începînd cu această toamnă, fete sînt doar vreo 50. Deși întreprinderea are nevoie de multe meserii în care fetele ar putea ocupa pînă la 50 la sută din efectivul de muncitori — este vorba de electricieni, bobinatori, strungari, frezori, rectificatori etc. — tovarășul Chiforeanu este sceptic. Desigur, își amintește că a mai lucrat cu femei în această ramură industrială, că ele sînt harnice și conștiincioase, dar aici, unde este nevoie de precizie și înaltă calificare, el unul își exprimă îndoiala că fetele se vor adapta.

Cum de-și poate permite tovarășul Chiforeanu să stăruiască pe calea „îndoielilor" în loc să treacă la înfăptuirea unor hotărîri nu știm, dar îl asigurăm că sînt foarte multe tinere în Bacău care ar dori să se angajeze la Întreprinderea de mașini-unelte.

Tot la Bacău am întîlnit o situație nefirească la Fabrica de confecții — deci într-o întreprindere cu profil preponderent feminin. Conform previziunilor, fabrica trebuie să-și extindă în scurt timp capacitatea cu încă 1 800 de locuri de muncă. Cererile de angajare sînt întocmite, mașinile corespunzătoare au fost trimise de ministerul de resort. Cererile așteaptă în dosare, tinerele pe-acasă, iar mașinile în magazii. Consiliul popular municipal, solicitat de nenumărate ori, amînă de mai multe luni eliberarea unei decizii pentru crearea unui spațiu corespunzător școlarizării viitoarelor muncitoare. Tocmai consiliul popular, care se plînge că trebuie să „exporte" forța de muncă feminină...

FLUCTUAȚIE ? DIN VINA CUI ?

Ne aflăm în București, la Uzina „Electromagnetica". Deși aici lucrează un important număr de femei, la întrebarea noastră privind posibilitățile sporirii numărului de locuri de muncă pentru tinerele care își caută un rost primim un răspuns cel puțin surprinzător.

— De ce să le angajăm dacă după scurt timp tot pleacă ? ! Noi avem nevoie de producție.

Acest răspuns, primit din partea unui conducător de întreprindere, merită, pe lîngă un semn de exclamare, explicații suplimentare. Sînt la „Electromagnetica" 2 categorii de locuri de muncă pentru tinere : la montaj — unde condițiile de muncă sînt „de farmacie" — și la atelierele-bază — unde „mai e și ulei, mai e și zgomot"... Acum, întreprinderea are nevoie — mare nevoie — de muncitori la ateliere-bază. Dar indiferența conducerii în fața problemei locurilor de muncă pentru femei este vizibilă din start. Directorul afirmă că numai o categorie de salarizare în plus ar convinge fetele să stea la ateliere. Dar nu există nici un fel de altă preocupare pentru a convinge și educa tinerele în spiritul respectării unor necesități reale ale întreprinderii ? Desigur, dacă ne spunem din capul locului că ele „tot pleacă", înseamnă că abia așteptăm să plece pentru a angaja pe altcineva, eventual bărbați.

De această atmosferă creată la „Electromagnetica" nu este străin nici comitetul U.T.C. pe uzină. Numai într-o scurtă trecere prin cîteva secții am observat cîteva panouri „Prietenii noului angajat" — frumoase altfel — care zăceau abandonate și pustii ca niște pușculițe goale. În timp ce zilnic se angajează 30—40 de tineri. De altfel, declarația secretarului U.T.C., Florea Diaconescu, concordă cu starea de fapt.

— Ce să fac eu dacă fetelor nu le place aici ?

Pasivitatea neprincipială și rău-voitor argumentată de unii tovarăși de la „Electromagnetica" nu face casă bună cu frumoasele rezultate de muncă obținute de acest harnic colectiv. Existind posibilități reale de a crea noi locuri de muncă pentru tinerele Capitalei, sîntem de părere că primul lucru de făcut nici este înfringerea unor prejudecăți.

Aflăm în ultimul moment că pentru tinerii de la „Electromagnetica" (peste 2 000 de uteciști) se construiește un cămin de 140 de locuri pentru... băieți. Nu s-ar putea ridica unul și pentru fete ?

ȘI S-AR PUTEA MULT MAI MULT

Nu se poate afirma că ancheta de față certifică o stare generală de fapt. Nici pe departe. Ea semnalează doar cîteva puncte de rezistență într-un ansamblu uriaș de inițiative pozitive. Și s-ar putea mult mai mult. Exemplificăm : chiar și la școala profesională „Electromagnetica" tînărul director Ion Stan „se bate" pentru pătrunderea tinerelor în cît mai multe meserii, uneori chiar împotriva „ideilor" conducerii uzinei tutelare. În acest an ponderea fetelor a crescut pînă la mai mult de o treime. La grupul școlar U.C.E.C.O.M. din București s-au făcut pași în direcția măririi numărului de tinere în anumite meserii, dar nu suficienți. Mai trebuie insistat asupra unor profesiuni care, cu timpul pot deveni strict feminine : electroniști, fotografi, opticieni, bijutieri, ceasornicari și multe altele. La școala profesională URA din Bacău au luat ființă două clase de strungărițe. Tot la Bacău, extinderea sistemului de „muncă la domiciliu" a rezolvat situația a peste 3 000 de femei. La sfîrșitul cincinalului se va ajunge la peste 6 000 femei integrate în acest sistem. S-ar mai putea face mult în cooperație și prestări servicii, unde numărul de bărbați (ospătari, frizeri, bucătari, croitori etc.) este încă nejustificat de mare.

*

În fapt, Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. privind creșterea rolului femeii în viața economică, politică și socială a țării înseamnă apusul unei prejudecăți. „Nu angajăm femei" a devenit un anunț vetust, depășit. Organele centrale și locale ale administrației de stat, ministerele și întreprinderile trebuie să se deprindă cu fondul acestei idei. Organizațiilor U.T.C. la toate nivelele le revin noi și importante răspunderi în acest context : o atitudine comunistă constructivă în fața realității vii, socialiste a zilelor noastre.

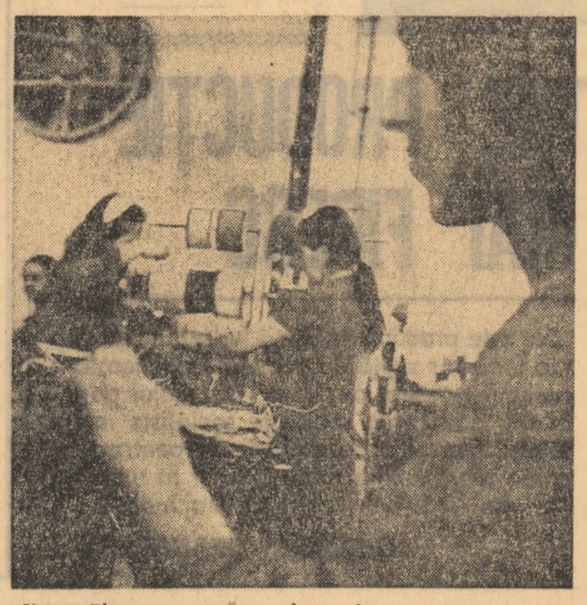

Uzina „Electromagnetica" : conducătorul uzinei afirmă : „— De ce să angajăm fete, dacă ele tot stau cu gîndul la plecare ? !" Par aceste fete gata de plecare ?

Fotografia : VASILE RANCA

UNDE DUCE ABSENȚA CORELĂRII DINTRE PROCESUL DE ȘCOLARIZARE ȘI CERINȚELE JUDEȚULUI

PE URMELE UNEI SCRISORI

Situația absolvenților de anul acesta a clasei de mecanici-auto de la Școala profesională de construcții din Drobeta — Turnu Severin, școală aparținînd Consiliului popular județean Mehedinți, a stîrnit, pe bună dreptate, nedumeriri, îndemnîndu-ne să cercetăm mai îndeaproape cum stau lucrurile. Ni s-a părut greu de crezut că ar fi posibil ca, din cei 32 absolvenți, toți avînd contracte cu Întreprinderea județeană de construcții montaj, numai cinci să fie încadrați în producție. **„Ce se va întîmpla cu noi ?** ne întrebau într-o scrisoare trimisă redacției, ceilalți 27 de tineri mecanici auto. **Stăm cu contractele în buzunar și sîntem trimiși de la un birou la altul, deși era de mult timpul să fi lucrat în producție, să avem și noi un salariu, să contribuim și noi, alături de ceilalți muncitori, la realizarea sarcinilor de producție. Doar de aceea am învățat o meserie. Dacă nu au nevoie, atunci, de ce au mai cheltuit banii cu noi?"** Ne punem și noi întrebarea și o adresăm și Întreprinderii județene de construcții montaje, consiliului popular județean, în ultimă instanță. Dacă nu era nevoie de acești 27 mecanici auto, de ce i-ați școlarizat, de ce ați cheltuit cu ei din fondurile statului, de ce ați încheiat cu ei contracte, pe care acum nu le respectați, de ce acestor tineri le-ați creat timp de trei ani iluzia că pot și trebuie să învețe o meserie ? Întrebările sînt numeroase și din cele ce am constatat răspunsul va fi și mai greu de dat. Ne vom convinge ușor de acest lucru reluînd firul faptelor, făcînd apel la cîteva documente revelatoare, ce vor explica, ele singure, cum de a fost posibil să se ajungă la această stare de lucruri, care este optica ce le-a generat.

La 17 februarie 1970, I.J.C.M. înaintează cu adresa nr. 1983 forului tutelar — consiliului popular județean — centralizatorul necesarului de muncitori calificați prin școli, pe meserii și ramuri, pentru acoperirea nevoilor în perioada 1970—1985. În acest centralizator categoria mecanici auto nu figurează. Repetăm : categoria mecanici auto nu figurează. Adică, în urma unei temeinice analize a situației la zi și în perspectivă, I.J.C.M. a ajuns la concluzia că pînă în 1985 nu-i sînt necesari mecanici auto, alții decît cei pe care-i avea la ora aceea. Și așa au și consemnat în documentul amintit, document diriguitor în privința acoperirii necesarului de cadre pe perioada menționată. Document care, odată întocmit și înaintat tuturor forurilor competente și responsabile, cu toate implicațiile pe care le atrage acest act, trebuia să fie respectat, în primul rînd, de cei ce l-au întocmit și semnat, adică de I.J.C.M. Și, bineînțeles și de forul tutelar — consiliul popular județean — care avea datoria să urmărească și, la nevoie, să impună, respectarea lui întocmai.

Dar iată că numai la cîteva luni, adică la 6 noiembrie 1970, aceeași întreprindere, același director — tovarășul ing. Voinea — semnează cu părinții a 32 de tineri contracte care stipulau, pe lîngă celelalte prevederi legale, acordul întreprinderii ca aceștia să se califice în meseria de... mecanic auto (!?) Avea întreprinderea nevoie în 1973 și de 32 de mecanici auto ? Nu, nu avea. Nici măcar în 1985. Și atunci, ce s-a întîmplat ? S-a întîmplat că la consiliul popular județean s-a ajuns la concluzia că în Drobeta-Turnu Severin ar fi necesară și utilă înființarea unei școli profesionale. O școală profesională de construcții care să pregătească dulgheri, zidari, instalatori etc. Or, și-au zis tovarășii, pentru ca tinerii să vină la școală și să îmbrățișeze și aceste meserii, ar fi bine să înființăm și o clasă cu o meserie mai căutată, mai dorită. În felul acesta școala ar fi întrunit și numărul de trei clase care erau obligatorii pentru a putea să funcționeze în condițiile cerute de lege. Așa s-a înființat clasa de mecanici-auto, acestea au fost argumentele, dacă acestea se pot numi argumente. Ce vom face cu ei după absolvire ? Vom vedea atunci, vom găsi noi o soluție. Județul este mare, perspectivele la fel, întreprinderi care ar putea să aibă nevoie de mecanici-auto suficiente. Om trăi și om vedea. Pînă una-alta, pentru a fi acoperiți formal în fața legii, pentru a obține aprobările de rigoare, s-a convenit verbal și pe plan local, ca I.J.C.M. să semneze contractele cu tinerii elevi.

Începută sub aceste auspicii, clasa își desfășoară normal activitatea în toți cei trei ani. În vara aceasta elevii absolvă cursurile, își susțin examenele și, cu diploma și contractul de muncă în buzunar, se prezintă la I.J.C.M. I.J.C.M. angajează inițial numai cinci tineri, pe ceilalți trimițîndu-i pur și simplu la plimbare. Încep drumurile, sesizările. I.J.C.M., semnatar al contractelor, încearcă să aducă aminte de mai vechea înțelegere, de contextul în care a acceptat să semneze aceste contracte. Dar toate ușile sînt închise. Consiliul popular județean refuză să aprobe pînă și acordarea negațiilor pentru ca tinerii să-și caute singuri un loc de muncă : **„Vă comunicăm că, în urma analizei făcute, nu există posibilități de încadrare a lor în alte unități subordonate Consiliului popular județean Mehedinți, întrucît fiecare unitate și-a școlarizat necesarul de muncitori în această specialitate**, se precizează în adresa cu nr. 7106 din 17 iulie a.c. Și mai departe : **Totodată vă facem cunoscut că aveți obligația să asigurați încadrarea acestor absolvenți, întrucît sînteți direct răspunzători de necesarul de muncitori cerut, pentru care ați suportat cheltuielile de școlarizare".** Am văzut totuși că, în documentul la care ne-am referit, I.J.C.M. nu ceruse nici un mecanic-auto. Și încă o precizare : cheltuielile de școlarizare nu au fost suportate, așa cum se spune în adresa citată, de I.J.C.M. ci, de... Consiliul popular județean Mehedinți. Comentariile sînt de prisos.

I.J.C.M., presată de tineri, presată de Comitetul județean U.T.C. continuă căutările. Socotește bine și constată că numărul celor pe care-i poate opri în întreprindere poate fi ridicat pînă la cifra 10. Încearcă să-i angajeze pe ceilalți tineri în meserii „înrudite" sau chiar să-i recalifice, repartizîndu-i la șantierul de instalații și atelierul de confecții. Merge pe la celelalte întreprinderi, plasînd doi colo, trei colo. Și, în sfîrșit, la o lună de zile distanță se obține și aprobarea pentru acordarea negației din partea consiliului popular județean. La data cînd am efectuat ancheta noastră mai rămăseseră de plasat patru tineri și am fost asigurați că în cel mai scurt timp vor fi și ei angajați undeva.

Acestea sînt faptele, acestea sînt consecințele. Deocamdată ele au afectat la modul concret, palpabil, numai pe tinerii muncitori absolvenți. Dar numai atît să fie ? În mod sigur nu. Cu fondurile și energia cheltuită cu școlarizarea unor tineri și calificarea lor într-o profesie de care județul nu avea nespărată nevoie au fost frustate alte sectoare în care prezența unor tineri calificați era mult mai utilă. Se impune de aceea o mai bună corelare a planului de școlarizare cu nevoile producției, o analiză temeinică a necesarului de cadre într-o largă perspectivă, pentru a se evita astfel de situații.

AL. DOBRE

IZVOARELE

(Urmare din pag. 1)

joc cromatic cum numai zăpezile invîrstate îl concurează ; cine de la cine s-a inspirat — zugravii de la țesătoare ? Încep brazii. La rădăcina lor mai stăruie sclipirea gheții de noapte, soarele nu mai are putere prin perla de cețină, vine iarna pe Gutii. Acum drumul este îngust, hîrtopit, curbe în loc, intîlnirile devin periculoase, se claxonează mult, obosind tăcerea mîngîiată de firul Văii Negre, peste care podețele de lemn se zgîlțîie din toate încheieturile, la trecerea mașinilor. Apa-i limpede și năvăvașă, în ea plutind — ca într-un acvariu peștii exotici — căzutele frunze roșii, galbene, albele înnegrite de ger, răsucite în viltoare precum vîrfurile de săgeți. Săgeți moarte duse mereu la vale, mai la vale. Din nou culori, sub arcade în verde închis, de unde aleargă alte piraie, alte săgeți.

Se spintecă pădurea. Izvoarele. Cabană veche, brazi, cabană nouă, brazi ; poiană vălurită, urcată la aproape o mie de metri în întîmpinarea soarelui.

Totul învăluit tandru într-o mantie de tăceri auzite numai de cei ce știu să asculte tăcerea. Și sînt din ce în ce mai mulți acești doritori de odihnă cu ora. Ceasul aici se dilată, prinde altfel de contururi și repede învinge oboseala din recipientul săptămînii. Așa se face că acum orașele mari își caută satelîți de liniște și aer curat.

Zonele acestea se găsesc, la noi, oriunde, numai că trebuie, după descoperirea lor, să se treacă la amenajări complexe și dotări pe măsura valorii ce-o capătă cu zi ce trece. Începe chiar să se schimbe raporturile, aglomerările urbane gravitează în jurul izvoarelor de sănătate, unde trebuie să se intre ca într-un templu. Vrem nu vrem, se impune să pricepem această modificare, s-o admitem și s-o încurajăm. Ieșim tot mai des din paralelipipedicele cartiere pentru a pătrunde în ordinea naturii. Așa-i Poiana pentru Brașov, așa-i Păltinișul Sibiului, așa-s ineleie de jogodnă ale Bucureștiului, Hunedoarei, Clujului, Timișoarei, Craiovei, Iașului ș.a.m.d. Este ceea ce numim azi turism periorășenesc. Nici o cheltuială de energii, idei și bani nu-i prea mare pentru a oferi oamenilor vetre de ozon. Cîștigul se întoarce înzecit.

Să revenim la Izvoarele Băii Mari. Complexul turistic e în plină expansiune. Virtuțile locului sînt de mai mult timp cunoscute, drept care s-a ridicat o nouă cabană, cu 19 camere, urmînd ca nu peste multă vreme să i se adauge alte trei construcții solide și un bloc alimentar, folosite pînă acum de constructorii unui șantier din apropiere, și o cabană la Pleșca (120 locuri). Devine, alături de Borșa, principala stațiune de odihnă a nordului țării și întîiul refugiu duminical pentru bălmăreni. Aici i-am reîntîlnit pe soții Lungu, cabanieri de-o viață, oameni căutați de către toți cei ce le-au trecut o dată pragul. Nu le-aș fi amintit numele acestor gospodari, știindu-le modestia, de care mă leagă o veche și statornică prietenie, dacă nu-i cunoșteam pe soții Gheicev, veniți din Iași special pentru a lucra alături de familia Lungu ; sînt amîndoi tineri și-și împart timpul între învățarea ospitalității și legilor muntelui și studiul riguros asupra cursurilor universitare — amîndoi fiind studenți la fără frecvență, Ștefan în anul IV la istorie, Nela în anul II la sociologie. Învățătură universitară la 950 m altitudine ; și meseria de cabanier nu-i ușoară. Omul sfințește locul și cînd e vorba de vîrful muntelui. Dar, despre adevărații cabanieri vom mai avea ocazia să vorbim.

Acum e vremea să mai amintim că se cuvine o mai atentă privire în jurul marilor orașe, pentru care insulele de verdeață, tăceri și cer albastru devin necesitate diurnă. Cetățelele de beton se învîrt tot mai mult în jurul izvoarelor. Să le creăm orbite programate din vreme ; nici nu se compară eforturile pe lîngă agonisceala de energii de-a doua zi. Toate orașele au nevoie de-o Zînă Bună...

CONTROLUL DE CALITATE

(Urmare din pag. 1)

poate, nu trebuie să suporte pe trupul său însemne ale unui spirit de castă, insensibil la ceea ce este dincolo de sine, în sferele de circulație și de utilizare a produselor sale. În fond, controlul de calitate trebuie să fie dominantă a întregului proces de producție, să înceapă încă de la modelarea materiilor prime, pentru a se exercita permanent, pe fiecare segment de flux, pînă la lucrul finit și dincolo de acesta, la ambalare, expediție și recepție de beneficiar. El poate și trebuie să fie făcut de către fiecare om implicat în producție. Nu putem trece pe lîngă lipsuri oricum, fără a le semnala și a pune umărul la îndreptarea lor, lăsînd totul pe seama ochiului și priceperii celui care stă la bancul de probă și mizînd pe îngăduința sa complicitară la avizarea lucrului făcut de mîntuială. Sînt numeroase, tot mai numeroase stările în care „micii înțelegeri" tolerante i se opune marea înțelegere a economiei noastre ca un lanț de conexiuni, în care orice verigă slabă afectează întregul, nu poate fi trecută cu vederea. Temeinic închegată, gîndirea și acțiunea economică a partidului ne învață că, mai presus de atribuțiile exercitate într-un serviciu care îi este anume destinat, controlul de calitate trebuie să fie un control matur și responsabil al fiecăruia în raport cu sine, un autocontrol de conștiință politică și competență profesională. El poate izvori, ca o rezultantă din spiritul exigenței de masă, care se îngrijește deopotrivă de toate componentele genetice și anatomice ale unui produs. De consumurile optime la materii, ca și de consumul economicos la energie și combustibili. De randamentul utilajului folosit maximal, ca și de finisarea micronică a piesei. De buna funcționare a produsului, ca și de aspectul său exterior. De performanțele sale tehnice, ca și de mărimea spațiului pe care îl ocupă.

Controlul, astfel înțeles, ridică ștachete și conduce la recorduri. El îl face pe „cetecist" să nu se mai teamă de presiunea indulgenței de ultimă clipă și să măsoare, cu satisfacție, variațiile funcționale ale unor produse care se înscriu, calitativ, la cote mereu mai înalte.

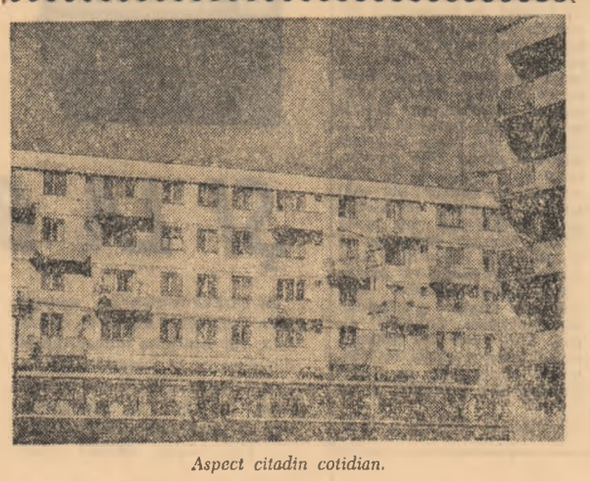

Aspect citadin cotidian.

• SERIALUL „SCÎNTEII TINERETULUI" • SERIALUL „SCÎNTEII TINERETULUI" •

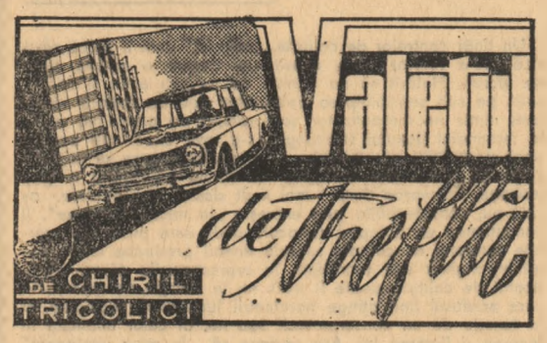

(II)

Pascu trebuia pus în fața unui fapt împlinit ! Care putea fi acest fapt ? Adică eu de ce n-aș sta în hotelul Callatis ? O întîmplare !... Iar în acest caz n-ar mai fi nici o problemă că fusesem văzut de căpitanul Matinca intrînd imediat după străin în hotel.

Împăturînd o bancnotă de o sută și introducînd-o în buletinul de identitate, m-am întors, ca după o plimbare, pe același drum, să văd căpitanul Matinca că totul e pe față, nu mă feresc nici un pic, nu l-am văzut, nu l-am recunoscut... Paznic... Stătea pe scăunel cîtînd ziarul. Nici nu m-am uitat în direcția lui.

Alegînd un moment cînd la recepție nu rămăsese decît funcționarul pe care îl vizasem, m-am apropiat de ghișeu și, privindu-l semnificativ, i-am întins buletinul din care ieșea ceva albăstriu.

— Am nevoie de o cameră pentru o zi, două. Dacă s-ar putea la etajul al doilea.

Funcționarul ridică spre mine privirile care cercetaseră buletinul :

— Sînteți norocos, acum o oră s-a eliberat o cameră la etajul doi. Nu v-o pot da însă decît pentru noaptea aceasta.

— În regulă, am spus.

— Aveți camera două sute șase, puse el cheia pe ghișeu. Sînteți cu mașina, nu ? Trimit îndată băiatul la bagaj.

— Nu-i nevoie, am bagaj foarte puțin. Și luînd cheia am ieșit din hotel.

După o jumătate de oră manevram mașina cu spatele pe unul din locurile libere ale parcării hotelului Callatis. Cînd am coborît la portbagaj, căpitanul Matinca, îmbrăcat într-o uniformă bej de hotel, se înfățișă prompt cu chitanțierul în mînă.

— Să trăiți ! își scoase el respectuos șapca.

Trebuie să mă port cu el ca atare.

— Dumneata știi ce mașină e asta ? I-am apucat eu de unul din nasturii tunicii sale decolorate de soare.

— Nu, nu știu. N-am mai văzut asemenea marcă.

O știa foarte bine căpitanul ! Mai ales pe dinăuntru, o știa.

— Nici n-ai avut cum să vezi o mașină ca asta ! Străinii vin cu Opel, Ford, Mercedes... Vax. Uite, eu plătesc înainte, dar dacă văd pe mașină o cît de mică zgîrietură, să știi că ne certăm rău !

— Am înțeles. Rămîneți la noi o zi sau mai mult ? Ca să știu cîte chitanțe vă tai.

— Șapte zile. Deocamdată... Șapte ori trei, douăzeci și unu. Poftim douăzeci și cinci, cu restul bei o sticlă de bere.

Eram acum sigur, căpitanul Pascu va fi aici într-un sfert de oră cel mult.

Camera era foarte frumoasă, cu o mobilă delicată și albă. În timp ce Ioana se schimba în baie, am ieșit pe balcon. Ne despărțeau de străin doar trei camere.

— Aaa, n-ați plecat ? apăru în balconul de alături un bărbat în jur de 40—45 de ani, care mi se adresă în germană. Scuzați-mă se înclină el, descoperind un inceput de chelie, credeam că este domnul care a locuit pînă astăzi în camera pe care o ocupați dumneavoastră acum. Soția sa era cît pe aci să se înece, a fost o adevărată tragedie pe plajă.

— Probabil s-a îndepărtat prea mult de mal... Vorbiți cumva franceza ? l-am întrebat eu în limba respectivă, pentru că în germană se descurca destul de greu.

— Da, da, franceza o vorbesc mult mai bine. A, dacă știți franceza este perfect. Da de unde, era chiar lîngă mal. A trîntit-o un val, ea s-a speriat...

— Și n-a sărit nimeni ?

— Toți credeam că glumește... Era o joacă generală cu valurile. A înghițit destulă apă, noroc cu cei de la Salvamar. S-a speriat atît de tare încît în ziua aceea n-a mai intrat în apă deloc. Sînteți italian ?

— Nu, român.

— Aaaa, îmi face o deosebită plăcere ! Chiar țineam să comunic cu un român, să-i spun impresiile mele. Întregul dumneavoastră litoral este foarte modern ! Arhitecții români merită toate felicitările !

— Mas, tu îți aranjezi o nouă partidă de poker ! se auzi răsunînd dojenitor din cameră, o voce de femeie.

— Soția mea, îmi explică el și se întoarse în direcția camerei. Mod, vino să-ți fac cunoștință cu noul nostru vecin. A, nici noi nu ne-am prezentat încă. Ornitz, își spuse el numele, întinzîndu-mi mîna.

— Adrian, m-am înclinat eu, strîngîndu-l-o.

Și, în momentul următor, pe balcon apăru, inundîndu-ne cu parfum de mosc, o brunetă în jur de douăzeci și cinci — douăzeci și șase de ani, înaltă, subțire, cu părul lipit de tîmple, strîns la spate într-un conci greu, reliefînd astfel și mai mult ochii ei mari, căprui, alungiți spre tîmple.

— Mod, soția mea, domnul Adrian, făcu Ornitz prezentările.

Balcoanele erau delimitate aproape numai simbolic la nivelul genunchilor de o formă de beton frumos torsionată, și Ornitz mă invită printr-un gest să trec în balconul lor.

— O să-mi facă plăcere dacă acceptați să bem cîte un pahar de gin împreună.

— Vă mulțumesc, n-o să refuz. Vă rog însă să mă scuzați pentru o clipă. Ioana, ești gata ? am strigat-o eu ca să le arăt că nu sînt singur și am dat să mă retrag.

— Aaa, vă așteptăm pe amîndoi ! desfăcu Ornitz mîinile în semn de invitație.

Ne așteptau pe balcon. Mod arăta ceva în direcția mării.

— Soțul meu, mi-o luă Ioana înainte, mi-a spus că sînteți o femeie foarte frumoasă și îmi face plăcere să constat că așa este ! Ioana, îi întinse ea mîna cu prietenie, prezentîndu-se singură.

— Soția mea, domnul Ornitz, m-am grăbit eu.

— Dacă e vorba de poker, spuse Ioana, să știți că o să aveți în mine o parteneră fidelă ! Poate și dificilă !...

— În cazul acesta sîntem un careu spuse Ornitz radiind de fericire.

— Și dumneavoastră jucați ? m-am adresat eu doamnei Ornitz.

— În general, nu.

— Nu, soția mea nu joacă. Mă referisem la doamna Breker, vecina din dreapta, preciza Ornitz. Sînt oameni mai în vîrstă, dar foarte simpatici.

N-am scăpat pînă n-am băut și al doilea pahar și promițîndu-le că o să le oprim locuri la masa noastră, i-am lăsat să se schimbe.

(va urma)

REPORTERII NOȘTRI CONSEMNEAZĂ — MOMENTUL ADUNĂRILOR DE ALEGERI

În plină perioadă de desfășurare a adunărilor de dare de seamă și alegeri, un scurt moment de bilanț se dovedește, desigur, binevenit și util. Aceasta cu atît mai mult, cu cît la aproape o lună de la declanșarea acțiunii sînt posibile anumite concluzii care o pot consolida pentru mai departe.

Este, desigur, îmbucurător faptul că pe primul plan al analizelor efectuate cu aceste prilejuri revin cu insistență preocupările majore ale organizațiilor U.T.C., începînd cu întrecerea utecistă, continuînd cu eforturile întreprinse pentru o temeinică pregătire politică și încheind cu stilul de lucru al organelor alese în urmă cu un an. În mod firesc, într-un asemenea moment încercarea de a cuprinde toate laturile activității educative pentru a o ridica pe trepte mai înalte constituie un imperativ căruia trebuie să-i răspundă cu toată maturitatea fiecare colectiv de uteciști. Iată de ce se cere, în continuare, dată fiind importanța evenimentului, o cît mai mare concentrare a forțelor pentru reușita întregii acțiuni, o pregătire minuțioasă a fiecărei adunări în vederea atingerii scopurilor propuse. În acest sens, prezența activiștilor la întregul proces de pregătire a adunărilor cît și la desfășurarea lor, a unor cadre cu muncă de răspundere de la fiecare loc de muncă este un atribut capabil să ridice conținutul adunărilor, să sporească eficiența intervențiilor lor în toate sectoarele producției.

Adunarea de dare de seamă și alegeri a unei organizații U.T.C. este forul care stabilește direcțiile sale de viitor, bilanțul care trasează totodată și perspectiva. De profunzimea și maturitatea acestui act depind rezultatele de mîine în procesul consolidării sale politico-organizatorice.

Începutul, așa cum l-a înțeles un secretar U.T.C.

Au trecut trei săptămîni de la adunarea de dare de seamă și alegeri a organizației U.T.C. „Motoare 2" din cadrul Întreprinderii de reparații tractoare și motoare grele Poiana-Cîmpina. Este o organizație cu o activitate ce i-a permis să ocupe unul din locurile frunțașe la nivelul comitetului, iar analiza făcută cu prilejul adunării a scos în relief dorințele colectivului de a acționa mai bine, pentru a obține rezultate și mai bune. Iar dacă vrei să afli cît mai multe despre rezultatele acestei organizații este firesc să te adresezi celui care, pentru a treia oară consecutiv, a fost ales în fruntea ei ca secretar : Nicolae Constantin. **Cînd îți vorbește despre ce au reușit să realizeze „băieții" observi totuși o ușoară urmă de nemulțumire.**

— Din dorința de a pleca la drum de la nivelul pe care l-am atins în această ultimă perioadă, am socotit că trebuie să insistăm mai mult pe ce ar trebui să facem noi în continuare, plecînd tocmai de la neajunsurile care se mai manifestă în activitatea noastră. Rezultatele se cunosc, fiecare tînăr al organizației poate vorbi de ele, dar ce trebuie să facem în continuare am socotit că e de competența biroului să sesizeze, ca apoi tinerii să completeze.

Unul din capitolele foarte atent analizate în adunarea de alegeri, a fost cel care se referă la întrecerea utecistă. Pe lîngă urmărirea tuturor uteciștilor, aici biroul a găsit o formulă proprie : concursul profesional permanent „Cel mai bun meseriaș. Rezultatele concursului sînt cele care vin să definească atenția acordată de biroul organizației angrenării tinerilor la realizarea sarcinilor.

— Rezultatele sînt destul de bune. Concurenții — adică toți tinerii — sînt notați lunar cu un punctaj. Pe ultimul trimestru cîștigătorii se numesc Alexandru Birliga, Vasile Dumitrache și Florin Olteanu. Dar, lăsînd la o parte faptul că concursul stabilește niște cîștigători, el a rezolvat un mare lucru și anume : nu mai avem tineri sub normă, cu absențe nemotivate sau cu rebuturi.

Participanții la dezbateri au venit cu diverse propuneri ce vizau îmbunătățirea programului de activități, care au constituit tot atîtea sarcini pentru noul birou.

— Desigur, aceste propuneri nu au numai darul de a aprecia că tinerii au luat cuvîntul și adunarea s-a desfășurat conform instrucțiunilor. Aceste propuneri vizează tocmai o permanentă îmbunătățire a activității noastre. Iar ele se găsesc trecute în agenda mea. În cele trei săptămîni, care s-au scurs de la adunare, am reușit deja să aducem unele îmbunătățiri concursului profesional, iar acum ne preocupăm de deschiderea învățămîntului politic U.T.C. Ne-am stabilit propagandistul, ne-am ales temele, am fixat data, deci măsurile pregătitoare. Apoi urmează — în ordine prioritară — organizarea spartachiadei de iarnă la șah, tenis de masă și popice. Deocamdată atît. Pe urmă consultăm din nou programul de activități. Ce e scris nu se uită.

Actualul birou a reținut cele spuse de unul din tinerii care au luat cuvîntul în adunare : „noul birou trebuie să continue munca vechiului birou, pe care noi o apreciem ca bună, dar să încerce să facă chiar mai mult". Acest angajament pe care membrii biroului și l-au asumat împreună cu realegerea vechiului secretar sînt într-adevăr garanții de continuitate.

ION TOMESCU

CÎND FIECARE SE OCUPĂ DE „FELIA" LUI

Dimineața aveam de ales trei din șase. La prinz, cu o oră înaintea începerii lor, șansa ni se reduce la trei din patru. După orele 15, alergăm toți de la cele trei adunări la care ne hotărîsem — dar care se aminaseră — la a patra. Nici aceasta însă nu a mai avut loc.

Cu acest „bilanț" am revenit a doua zi la comitetul municipal U.T.C. și primul lucru pe care l-au afișat cei de aici a fost surpriza totală :

— Chiar nici una ? a zis primul secretar. De o parte din ele răspund înșiși activiștii salariați ai comitetului municipal U.T.C. Ei ce-au făcut pentru pregătirea lor ?

Ce au făcut ne întrebasem și noi și, cum și în această zi urmau să aibă loc alte adunări generale de pregătirea cărora răspundeau direct activiști ai comitetului municipal U.T.C., mi-am propus să aflu direct amănunte despre munca lor însoțindu-l pe unul dintre ei. Așa am ajuns cu Gavrilă Banu mai întîi la adunarea organizației de la Spitalul nr. 1-Mediaș. „Este o organizație ușoară, îmi spusese dumnealui pe drum, așa că nu o să am probleme. De prezența membrilor ei sînt sigur. Am aflat la telefon". Și, într-adevăr, cu prezența nu a avut nici o problemă. Singurul necaz, l-a avut atunci cînd s-a trecut la discuții. Nimeni nu voia să ia cuvîntul, dar el a găsit soluția :

— De la stînga la dreapta, vorbiți toți uteciștii !

Și s-au ridicat toți, în picioare, de vorbit însă nu a vorbit decît unul și acela ceva despre ce ar fi vrut el să audă din materialele prezentate.

— Ce era să fac ? m-a întrebat la urmă activistul. Și l-am întrebat și eu, la rîndul meu, dacă înainte de adunare a mai fost pe aici, dacă a ajutat cu ceva la pregătirea adunării, a materialelor. Mi-a răspuns că nu, și atunci mi-a devenit și mai limpede explicația situației penibile în care fuseseră puși uteciștii cînd, vrînd nevrînd, se ridicaseră în picioare pentru a zice „măcar de ochii lumii" o vorbă, două. Convocați în pripă pentru adunare, ei se așteptaseră ca măcar de la prezidiul acesteia să audă ceva interesant, ceva care să le ofere o bază de discuție. Nepregătirea adunării, însă, dezinteresul activistului pentru îndeplinirea acestei sarcini își lăsaseră amprenta. Aceeași amprentă am regăsit-o și la adunarea uteciștilor de la P.T.T.R. Spre deosebire de prima adunare, e drept, aici ceva s-a mai spus. Însă, din aceeași cauză, a nepregătirii ei, tinerii nu au abordat problemele importante, apelînd la generalități, și asta pentru că nici materialele prezentate nu făcuseră altceva.

— Inițial, de pregătirea acestei adunări trebuia să răspundă tovarășul secretar Biriș, se explică de data asta Gavrilă Banu. Eu am fost trimis aici abia în ultima clipă.

— Da, avea să recunoască tovarășul Biriș. Prin grafic, pregătirea adunării de la P.T.T.R. îmi revenea mie. Eu însă sînt secretar cu propaganda la comitetul municipal U.T.C. și nu mă ocup de probleme organizatorice. Asta am spus-o și în fața secretariatului comitetului municipal U.T.C. și o declar deschis și în fața presei.

Dacă la un secretar al comitetului municipal există o asemenea mentalitate — „eu mă ocup doar de felia mea" — atunci apare pe deplin explicabilă și dezorientarea ce domnește în rîndurile celorlalți activiști, avînd la nivelul unor organizații consecințele deja arătate.

N. COȘOVEANU

Și din neajunsuri se trag învățăminte

Cînd întreaga organizație U.T.C. numără 20 de tineri, munca colectivă pare a nu pune nici un fel de probleme deosebite organului ales. Pare numai, pentru că dezbaterile ce au avut loc cu ocazia adunării de dare de seamă și alegeri a organizației U.T.C. nr. 9 din cadrul secției „Cazangerie" schimbul B al Întreprinderii „Automatica" din Mediaș, au demonstrat că, în lipsa unei preocupări susținute în această direcție, lucrurile încetează a mai fi simple, viața acestei organizații suferind dereglări de natură a dispersa colectivul și hotărîrea tinerilor de a avea o activitate reală.

Darea de seamă a prezentat critic și autocritic neajunsurile din activitatea trecută, subliniind și consecințele lor pe planul vieții de organizație, lipsită astfel de coerență și de continuitate. Plecînd de la elementarele îndatoriri ale fiecărui utecist, continuînd cu analiza modului în care biroul s-a preocupat sau nu de inițierea unor acțiuni și activități specifice locului de muncă și răspunzînd solicitărilor realității cotidiene, precum și de organizarea timpului liber al tinerilor prin promovarea unor manifestări cultural educative adecvate și eficiente, materialul prezentat a evidențiat în toate aceste laturi ale vieții interne de organizație numeroase carențe, printre care : lipsa de colaborare între membrii biroului, absența unei reale și eficiente legături cu ceilalți factori din întreprindere (organizația de partid, conducerea administrativă etc.) și dezinteresul pe care membrii biroului l-au manifestat pentru problemele tinerilor.

„Ioan Tuluș — fost membru al biroului — a adus el însuși unele greutăți organizației U.T.C. prin abaterile pe care le-a avut, iar Avram Rață, locțiitorul, a manifestat un total dezinteres față de munca sa în cadrul biroului, neîndeplinind nici măcar sarcina convocării adunării generale a organizației, în luna iulie, sarcină ce îi revenea direct în absența secretarului plecat în concediu" — arăta darea de seamă. În acest context, faptul că nu a putut fi menționată nici o activitate majoră a organizației în perioada anului trecut, pare de înțeles.

Desigur, în perioada aceasta, tinerii au înregistrat o serie de succese în producție, mulți tineri fiind apreciați elogios pentru munca lor. Uteciștii, în cadrul dezbaterilor, au arătat însă că aceste rezultate nu se datoresc atît unor inițiative sau acțiuni concrete ale organizației, cît datorită dorinței fiecărui tînăr de a se încadra în efortul general al colectivului întreprinderii, de a da rezultate cît mai bune. Analizînd cu responsabilitate și luciditate activitatea trecută, ei și-au exprimat în același timp dorința unei adevărate vieți de organizație, cu acțiuni variate, răspunzînd atît cerințelor lor cît și celor ale întreprinderii. Lucrările adunării au constituit o demonstrație asupra modului în care printr-o analiză atentă, la obiect, chiar neajunsurile se pot converti într-o experiență folositoare pentru viitoarea activitate a organizației. Noului birou ales îi revine deci datoria de a converti această responsabilitate deplină, manifestată în cursul adunării, într-o notă permanentă a întregii activități, făcînd să prindă viață acțiunile și obiectivele reieșite din dezbaterile ce au avut loc și îndeplinind întocmai programul de activități al organizației.

MARIAN GRIGORE

ÎN CE PROBLEME POATE INTERVENI EFICIENT CONSILIUL ELEVILOR ?

Convorbire cu **DOINA CIOFU**, *studentă anul II Facultatea de medicină generală București*

TRIBUNA ACTIVISTULUI U.T.C. DIN ȘCOLI

— I-ai ascultat pe colegii tăi, membri ai biroului Consiliului elevilor din cadrul C.C. al U.T.C., promoția 1973, ai citit, cred, opiniile unuia dintre cei trei actuali vicepreședinți ; cum ți se par ?

— Dornici de muncă, dar curajul și inițiativa lor trebuie să fie mult mai mare. Să nu fie timorați de ideea că vor greși — nici ei, nici cei care îndrumă, mai ales cei care îndrumă. Greșeli ireparabile nu vor face. Am văzut că a crescut ponderea numerică a elevilor în consiliu — asta e foarte bine, întrucît consiliul este al elevilor.

— Ce consideri că ar trebui să se schimbe în stilul de lucru al consiliului ? Mai precis, ai observat vechi carențe în activitatea de acum a consiliului ?

— Trebuie să clarificăm mai întîi ceva. În viața consiliului cred că există două faze : prima — cînd încercăm să cunoaștem situația din rîndul unei categorii de elevi, cînd investigăm un anumit aspect, după care urmează o fază de decizie, cînd se hotărăște ce trebuie făcut — dar asta se realizează la nivelul organizației U.T.C., întrucît consiliul este un organism consultativ. Pentru consiliu, după decizie, urmează faza a doua : membrii lui trebuie să treacă la îndeplinirea hotărîrilor. Problema este cum realizăm aceste faze. Sinceră să fiu, tare n-aș vrea să se repete o situație din anii trecuți, cînd noi, cei care eram în consiliu ne întîlneam în plenară, fiecare venea și spunea ce avea de spus : acolo erau și alți tovarăși, maturi, care ascultau, notau și hotărau, după aceea, ce probleme se pot rezolva. Dar nu întotdeauna consiliul mai afla ce s-a făcut cu problemele propuse. Observ că și actualii membri ai consiliului sesizează existența acestui organism care trăiește prea mult din plenare în plenare. Au dreptate să nu le placă împărțirea în două : cei care propun, dau sarcini și cei care-și spun părerea dacă „da" sau „nu". De bună seamă că membrii consiliului trebuie să păstreze legătura între ei și o pot face în vacanță, prin tabere, iar în timpul anului, cum s-a propus, prin ziua consiliului.

Realitatea este că cel mai greu se descurcă membrii consiliului cînd e vorba de acțiune. Trebuie să ne clarificăm, ce facem după plenare. Ducem muncă de control, muncă de îndrumare, informăm doar pe tovarășii activiști, sau să mergem în școli să discutăm cu activul U.T.C. ? Eu cred că munca de control este mai greu de dus pentru că membrii consiliului sînt și ei elevi și cu colegii nu poți lucra de pe poziție de șefie. Depărtarea de aspectele cotidiene ale organizației U.T.C. pe motiv că consiliul s-ar ocupa de probleme „mari", dăunează activității, întrucît, se știe, nol mai ales în aceste probleme mici ne încurcăm : uneori le rezolvăm prost și atunci ele devin lacune mari ale activității.

— Și care ar fi, privind din banca ta de student în banca de elev acele probleme cotidiene ?

— A rămas și va rămîne o problemă cotidiană necesitatea de a cultiva răspunderea față de învățătură, dar nu la modul general prin „mobilizare" și „antrenare", ci la nivelul anului în care ne aflăm, cînd școlii i s-au pus probleme deosebite. Dacă privesc cu ochiul studentului, care n-a uitat însă că a fost elev și păstrează contactul cu elevii chiar prin acest consiliu, în lista de probleme pe care mi-aș face-o pentru un consiliu de la nivel municipal, spre exemplu, aș trece : să ne preocupăm de organizarea unor discuții cu elevii privind modalitățile de învățare, să-i deprindem cu tehnici noi de studiu încît ei să poată să facă față solicitărilor contemporane ale școlii, să-și formeze un stil de muncă intelectuală necesar și după terminarea școlii, la care să invităm elevii școlii și să-și însușească cunoștințe în afara manualului. Sarcina aceasta n-o pot realiza singuri, membrii consiliului, fiindcă sînt și ei tot elevi, dar ei pot solicita pedagogi și psihologi care să poarte dezbateri cu elevii pe tema aceasta, eventual și cu studenții. Poate că tot prin consiliu ar trebui să se facă propunerea ca psihologia să nu mai fie studiată într-a XI-a, ci mai devreme, întrucît la această disciplină elevul poate fi ajutat să se autocunoască și, în funcție de asta, să participe la propria formare. Tot o problemă a consiliului, legată de învățătură ar fi, cred eu, cercurile elevilor. Consiliul elevilor ar trebui să intervină ca meditațiile la nivel superior, travestite acum în cercuri pe materii să devină acele locuri unde să poată învăța metodologia cercetării științifice pentru mai tîrziu, cînd tînărul va desfășura într-adevăr muncă științifică.

Vreau să propun consiliului — și numai lui, bineînțeles — să se ocupe în mod cu totul aparte de organizațiile U.T.C. din școlile sătești. Dar nu în general, ci în mod expres de pregătirea școlară a elevilor de aici. Consiliul, dacă este sprijinit în chip serios și nu demagogic, poate patrona organizarea unor cercuri de pregătire pentru elevii de la sate în vederea concursurilor de admitere la liceu și la facultate, încît să contribuie cît de puțin la procesul mai complex de asigurare treptată a egalizării șanselor tuturor — fie de la sat, fie de la oraș — în urmarea diferitelor trepte de învățămînt. Pentru aceste cercuri pot fi solicitați profesori și studenți. După cum cred că trebuie să sporească intervenția consiliului în probleme de orientare profesională. Să facă mai mult, să cheltuiască mai mult efort, mergînd pînă la testarea aptitudinilor elevilor pentru ca, apoi, în cunoștință de cauză, să-și propună dezbateri cu grupuri restrînse de elevi despre raportul dintre dorință și posibilități.

— Te-am mai auzit pledînd pentru asemenea dezbateri cu grupuri restrînse : de ce insiști asupra acestui lucru ?

— O făceam atunci referindu-mă la problemele educației morale și gîndindu-mă că un consiliu nu poate să intervină în aspectele de comportament al elevilor. Dar cum ajută organizațiile U.T.C. să intervină, cum intervin ? Nu demonstrativ, ostentativ, cu mult zgomot. Adevărat că este mai comod să discuți în public cazurile care nu fac nume bun școlii, dar nu și potrivit. Asemenea cazuri trebuie discutate în grup restrîns, mai confidențial, mai între patru ochi, să nu traumatizăm, să nu lovim.

Insistența mea de a se realiza activități diferențiate pentru grupuri mici de elevi nu este o falsă problemă. Să înțelegem că generația de acum din școală, n-are preferință pentru activitățile pe care organizația le face cu un număr prea mare de utecești. La drept vorbind, asemenea „activități mari", nici n-au putere de influențare. Nu putem, de pildă, să dezvoltăm gustul pentru frumos prin organizarea unei adunări la care să-i invităm pe toți elevii școlii. În acest caz, e mai potrivit să apelăm la gruparea elevilor în cercurile de iubitori ai artei, ai muzicii, ai literaturii... Sigur, cercuri fără graniță la care vine cine vrea, cui îi place, cînd vrea, și vom obține mai mult decît prin difuzarea sutelor de bilete la spectacol.

Ceea ce m-a surprins neplăcut este jena cu care se discută chiar într-un consiliu al elevilor, despre activitatea distractivă. Nu-i de mirare că această chestiune este privită și în organizație ca o cenușăreasă. N-avem de ce ne feri să recunoaștem că la 16—17 ani distracția, dansul, muzica reprezintă o preocupare. Și dacă este o preocupare pentru utecești, trebuie să fie și pentru organizația U.T.C. și pentru consiliu. Să vedem un consiliu care concepe activitatea distractivă frumos, gîndit, pentru grupuri mai mici de elevi și-și impune punctul de vedere că și în perioada tezelor tînărul se distrează, se recreează. Dacă nu organizează U.T.C.-ul pentru el distracția, și-o organizează singur.

Îmi îngădui să mai adaug că pentru stilul de lucru al unui consiliu este important să nu existe o atmosferă oficială, crispată, ci una foarte destinsă, de mare receptivitate. Să nu se respingă propunerile, chiar atunci cînd sînt mai fanteziste, ci să fie discutate cu tact încît elevii să vină totdeauna să-și spună părerea deschis, să fie exponenți ai propriilor opinii, nu să se străduiască să învețe un limbaj oficial, de instrucțiune.

LUCREȚIA LUSTIG

EXPERIENȚA ÎNAINTATĂ

ințiative destinate producției demne de remarcat. 1973 reprezentînd în acest sens un an „de vîrf", aș spune, în căutarea și găsirea acelor acțiuni care să impulsioneze mărirea aportului tinerilor la realizarea și depășirea sarcinilor de plan ce le revin.

Într-adevăr, aveam să ne convingem la fața locului, afirmația interlocutorului nostru are deplină acoperire.

— Începînd cu luna ianuarie — relevă tovarășul Vasile Oprescu, secretarul comitetului U.T.C. pe uzină — la noi în întreprindere a fost declanșată inițiativa „Să lucrăm cel puțin o zi pe trimestru cu materiale economisite". Mă simt obligat să precizez că pînă acum, cel puțin, rezultatele obținute îi certifică oportunitatea, valoarea economiilor concretizîndu-se în produse cu un înalt nivel de prelucrare. Sînt instalații executate din metal sustras risipei prin gospodărirea rațională a lui, prin respectarea riguroasă a parametrilor tehnico-economici prevăzuți în fișele tehnologice.

— Eu, adaugă strungarul Alexandru Pintea din secția prelucrări mecanice, am în grijă pe mai tînărul meu coleg Mihai Dumitrache de la atelierul mecanică grea. Altfel zis de cînd a venit în compartimentul nostru de fabricație, caut să-l ajut să-și potrivească pașii ritmului nostru, deslușim împreună „tainele" desenului tehnic, căutăm în doi cele mai bune soluții de a executa o piesă. Ceea ce vreau să precizez însă este că fiecare dintre muncitorii tineri care au experiență mai multă procedează la fel ca mine, preocupările de acest gen întîlnindu-se de altfel, în cadrul inițiativei „Prietenul noului angajat", inițiativă preluată de organizațiile U.T.C. din toată uzina și al cărei efect favorabil se răsfrînge asupra micșorării cu o lună, uneori cu două a duratei necesare integrării profesionale a unui nou muncitor.

Despre acțiuni la fel de utile am primit relații și în secțiile mecanică 7 — „Să lucrăm 20 de zile pe lună cu cuțite economisite" ; sculărie — „Fruntașul săptămînii" ; mecanică ușoară — „Să depășim norma zilnică cu 20 la sută", precum și în alte sectoare productive ale Uzinei de utilaj petrolier Tîrgoviște. Se constituie fiecare din aceste acțiuni, și toate la un loc, în bunuri cîștigate, într-o experiență avansată a cărei transmitere „în flux" să influențeze favorabil activitatea tinerilor și de la alte întreprinderi ale județului ?

— Consider că răspunsul nu poate fi decît pozitiv — afirmă tovarășul Vasile Oprescu — iar generalizarea lor va fi cu atît mai oportună cu cît beneficiari vor fi uteciștii care lucrează într-un domeniu apropiat, respectiv în construcția de mașini.

— Intră în această categorie și tinerii fabricii de strunguri din localitate ?

— Bineînțeles. Mai ales că în atelierele de prelucrări mecanice multe operații sînt identice... Sîntem la noul obiectiv economic de pe platforma industrială tîrgovișteană, obiectiv intrat în funcțiune doar cu un an în urmă.

— Din păcate — ne mărturisește tovarășul inginer Anton Iftode, secretarul comitetului U.T.C. de aici — de ce să m-ascund după degete..., în timpul trecut de la constituirea organizației noastre U.T.C. și pînă acum nu ne prea putem lăuda că am făcut prea mult pentru antrenarea tinerilor la îndeplinirea obligațiilor de plan ce le revin.

— Care este motivul ?

— Nu știu cum să vă spun dar, eu unul am venit aici de pe băncile facultății, n-am nici un fel de experiență în a organiza acțiuni specifice, practic nu mă pricep, nu cunosc cum ar fi bine să procedez pentru a iniția o acțiune care să capteze interesul, să fie eficientă.

— Bine, dar nu sînteți singur, există doar și un comitet U.T.C... ?

— Există, e drept, numai că dintre toți membrii săi doar locțiitorul meu, Ion Duță, mai știe cîte ceva, el venind de la Uzina de utilaj petrolier unde a fost, de altfel, și secretar de comitet la organizația U.T.C. de la vane.

— Și nu vă ajută ?

— Nu e vorba că n-aș vrea să-l ajut — replică tovarășul Ion Duță. Dar, judecați și dumneavoastră dacă eu am vreme să mă achit așa cum se cuvine de obligațiile ce-mi revin în calitate de locțiitor al secretarului U.T.C. pe uzină atîta timp, cînd, într-un an și ceva de la transferul meu, am fost mutat în nu mai puțin de cinci locuri de muncă ?

— Și ați lăsat așa lucrurile ? reluăm convorbirea cu tovarășul inginer Anton Iftode, n-ați încercat să apelați la sprijinul Comitetului municipal sau județean Dîmbovița al U.T.C. ?

— Am încercat, dar ce folos ? ...Am propus chiar, nevăzînd altă soluție, ca tovarășul Vasile Oprescu, secretarul comitetului U.T.C. de la Uzina de utilaj petrolier, care are o experiență mult mai vastă și este activist salariat, să vină o lună-două și să ne ajute pînă ne punem și noi cît de cît pe picioare, pînă învățăm cîte ceva de la cei care știu mai multe. Doar și cu specialiștii se procedează identic în cazul noilor obiective economice.

— Și ce vi s-a răspuns ?

— Am fost luat în ris, răspunzîndu-mi-se că, ce, vreau să fac „import" de secretar ?

Punem aici punct secvențelor notate la Uzina de strunguri din Tîrgoviște pentru a face un comentariu al stării de lucruri întîlnite, comentariu, după opinia noastră, absolut necesar. Să recapitulăm deci datele problemei puse în discuție :

În municipiul Tîrgoviște, așadar, ființează, alături de alte unități industriale, două întreprinderi constructoare de mașini dintre care la una, respectiv Uzina de utilaj petrolier, organizația U.T.C. deține o vastă experiență în a iniția, organiza și susține acțiuni menite să stimuleze contribuția tinerilor la realizarea și depășirea sarcinilor de plan. La cealaltă, Uzina de strunguri, organizația U.T.C. își caută încă drumul, mai bine zis lipsa de experiență face ca la același capitol în care în cealaltă întreprindere se obțin succese remarcabile, aici să se bată pasul pe loc. Reproducerea dialogului avut cu inginerul Iftode este relevant în acest sens, el avînd darul de a ilustra o stare de lucruri în care, practic, necunoașterea unei metodologii specifice de lucru pe de o parte, diversele mutări de la un loc de muncă la altul al singurului om cu „ceva" experiență, lipsa de solicitudine din partea celor responsabili de buna mers al lucrurilor determină inactivitatea, pasivitatea față de exigențele cu care ar trebui în mod firesc să se confrunte comitetul U.T.C. de aici. Paradoxal ni se pare faptul că deși la Comitetul județean Dîmbovița al U.T.C. situația este cunoscută nimeni nu ia nici o măsură capabilă să modifice în bine lucrurile. Desigur, propunerea inginerului Iftode de a „delega" pe secretarul comitetului U.T.C. de la Uzina de utilaj petrolier la „Saro" poate stîrni zîmbete, dar ne întrebăm asta așteptă în demers cel ce a venit cu propunerea, rezolvă zîmbetele ironice ceva ? Spuneam la începutul acestor rînduri că tovarășul Vasile Goran, președintele consiliului tineret muncitoresc al Comitetului județean Dîmbovița al U.T.C., este de acord cu noi că în județ există premisele unui continuu și optim transfer de experiență. De ce nu sînt însă aceste condiții potențate, de ce se uită că o întreprindere, un colectiv de muncă, un individ aflați la început de drum se cer ajutați, experiența acumulată trebuind să devină un bun comun, numai astfel evitîndu-se căutările pe dibuite, timpii morți, rezultate negative ? Este oare de preferat, așa cum a procedat Comitetul județean Dîmbovița al U.T.C., să se inițieze un schimb de experiență între Întreprinderea de reparații utilaj electric și întreprinderea „Bucegi" Pucioasa, unități economice a căror activitate nu are nimic comun sau schimburi de experiență interjudețene, atunci cînd la doi pași numai o astfel de acțiune este așteptată în zadar ? Sînt întrebări la care Comitetul județean Dîmbovița al U.T.C., Consiliul tineret muncitoresc trebuie să mediteze, lor rămînîndu-le datoria de a găsi soluțiile capabile de a asigura mijloacele de generalizare a experienței avansate cu rezultate optime.

BUNUL GOSPODAR

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

în legi, în programul național de dezvoltare a zootehniei și producțiilor animaliere.

ÎN ÎNTRECERE CU FLORICELELE (DIN PORUMB) VACILE AU PIERDUT... TERENUL

La ferma de creșterea vacilor de lapte din **Rîmnicu Sărat**, făcînd parte din asociația intercooperatistă de creșterea taurinelor Rîmnicu Sărat, ne atrage atenția sărăcia bazei furajere. Din șirile existente cele mai multe sînt de paie. Dar și acestea sînt puține comparativ cu numărul de animale aflate în grajduri. Spre edificare ne adresăm tehnologului asociației, dr. **Nicolae Zugravu.**

— Să știți că mai la toate cooperativele din asociația noastră balanța furajeră va fi deficitară în acest an. De-abia în 1973 au luat ființă asociațiile și nu toate conducerile cooperativelor au reacționat așa cum trebuia. M-ați întrebat de situația de la această fermă. E adevărat. În depozit se află mai mult paie. Fîn de lucernă decît vreo 60 de tone, ceea ce nu ajunge nici în hrana viteilor, darmite și pentru întocmirea rațiilor echilibrate și bogate la vacile de lapte. Se face și se va face încă o furajare necorespunzătoare.

— Probabil că și producția de lapte este în consecință...

— ...Slabă. Pe 9 luni de zile producția medie pe cap de vacă furajată de-abia a trecut de 800 litri. În aceste condiții, planul anual, deși modest, 1 442 litri pe cap de animal, nu va fi realizat decît în proprție de 80 la sută.

— Niște capre bine hrănite dau tot cam atîta lapte. Dar de ce această sărăcie de furaje ? Fiecare fermă are doar repartizată și o anume suprafață exclusiv pentru producerea furajelor necesare.

— Da! Și ferma de aici e dotată cu 270 de hectare. Dar aceste hectare nu au fost gospodărite de la început de noi ci de cei de la cooperativă. În consecință — sortimente sărace, producție slabă. Ca să nu vă mai spun că de regulă s-au dat cele mai neproductive terenuri, situate la mari distanțe față de grajduri, adică invers de cum ar fi economic, eficient. Iar la Rîmnicu Sărat nici măcar aceste 270 hectare nu au fost lăsate întregi. Practic, vreo 20 de hectare din acest teren a fost folosit de cooperativă. Pe o bună parte din ele s-a semănat porumb de floricele.

— S-a descoperit cumva că floricelele reprezintă un nutreț valoros pentru vaci ?

— Nici vorbă. Dar cei din conducerea cooperativei (n.r. președinte : Ștefan Comănescu, inginer șef : Ion Guzu) ne-au ripostat că porumbul de floricele e mai rentabil decît zootehnia noastră.

Așadar, în competiție cu floricele de porumb vacile au pierdut... terenul. Nu spunem că asemenea sortiment de porumb nu e rentabil, dar de ce să fie semănat tocmai pe terenul destinat plantelor furajere ?

„DEPĂȘIM PLANUL, DAR LA ...COCENI"

A fost foarte greu să aflăm cu exactitate ce suprafețe sînt cultivate cu furaje, ce cantități precise se găsesc în baza furajeră de la cooperativa agricolă din **Răcăciuni**, județul Bacău, pentru că atît șefa fermei, dr. Henereta Herșcovici cît și economistul, Alexa Dominteanu, amîndoi tineri, nu știau și nu cădeau de acord cu cifrele. Avem parcă 150 de hectare cu trifoi și 250 hectare un porumb siloz — spunea doctora.

— Imposibil — riposta economistul. 250 de hectare cu porumb siloz ? ! Atîtea sînt cu totul, și din ăl pentru boabe.

Ne-am lăsat pînă la urmă păgubași pentru că un lucru se desprindea clar : în balanța furajeră, la toate capitolele (mai ales furajele valoroase din punct de vedere nutritiv : fîn de lucernă, suculente ș.a.) vor exista minusuri de zeci de tone. La unul singur o depășire sigură și substanțială — cocenii de porumb : 1 746 tone față de necesarul de 932 tone.

— Noi doar gestionăm furajele, nu le producem — încercă o motivare șefa fermei. Sîntem noi de vină dacă cele patru brigăzi de cîmp nu se îngrijesc la fel de mult și de furaje ?

Cu o asemenea optică, e firesc, ca la brigăzi să se lase producția de furajare pe ultimul plan. Dar că nu se string toate resursele existente, că furajele nu se administrează judicios, că risipa e la ea acasă, asta nu mai poate fi vina brigăzilor, ci a celor direct interesați, lucrătorii fermei.

De bază vor fi cocenii și la ferma din **Poșta Cîlnău**, județul Buzău. Șefa fermei, tehniciana Sabina Toader, e îngrijorată de ceea ce o să facă la iarnă doar cu cîteva zeci de tone de fîn și de sfeclă furajeră. Producțiile au fost deosebit de slabe și la lucernă și la sfeclă furajeră. Cei de la cooperativă nu s-au interesat pentru că ferma face parte din asociație, și deci să se intereseze cei de la asociație. Și uite-așa, cu „pasarea" răspunderii, vacile au stat nemîncate. Cu coceni și paie nici nu puteau da mai mult de cei 400 litri pe cap pe care i-au dat de la începutul anului și pînă acum. Producție — gen „capră".

PENTRU FIECARE ANIMAL — 35 TONE DE FURAJE

Atît și-au propus la începutul campaniei de depozitare și conservare a furajelor să asigure pentru efectivele pe care le îngrijesc cei 130 de lucrători, cei mai mulți tineri, de la ferma zootehnică a cooperativei din **Tibucani**, județul Neamț. Cu cinci tone mai mult față de cît se planificase inițial. Fermei i-a fost repartizată o suprafață suficientă — 350 hectare. S-au cultivat în special plante valoroase : pe 200 hectare lucernă și trifoi, pe 20 hectare sfeclă furajeră iar pe 30 hectare gulii furajere. În rest, orz, ovăz, pentru echilibrarea rațiilor. Paiele și pleava au fost strînse cu grijă și vor fi administrate în amestec, preparate cu melasă. De la fabricile de zahăr au fost aduse peste 600 tone borhot. Consecință firească — la ora actuală cifra propusă este deja realizată, ceea ce dă garanția unei furajări abundente pe toată perioada de stabulație, deci și a realizării și chiar depășirii producțiilor planificate.

★

În cîmp se mai află încă importante resurse furajere : cocenii cu suculență ridicată, resturi din grădinile de legume, porumb siloz din cultura dublă, capitule de floarea-soarelui etc. Tot atîtea posibilități de a umple golurile din cămările de furaje. Nu este nevoie, după cum am văzut, decît de preocupare, de spirit organizatoric, de o optică realistă.

Ce sînt „serile pentru tineret"?

Așa cum am promis, publicăm în continuare opinii despre conținutul acestor emisiuni ale televiziunii noastre urmărite cu consecvență de foarte mulți tineri. Ni se pare util să facem cunoscute, de astă dată, chiar părerile unor tineri ale căror probleme, preocupări au constituit obiectul unei emisiuni. De asemenea, ni se pare potrivit să subliniem că părerile, opiniile despre emisiuni nu sînt, desigur, în chip unanim, pro sau contra. Ba, mai mult, există păreri critice și la adresa unor opinii publicate în presă, inclusiv în ziarul nostru. Ceea ce este normal.

Consider foarte utilă și binevenită această emisiune, ea fiind, după părerea mea, una dintre cele mai plăcute emisiuni care se bucură de succes în rîndul telespectatorilor și-n primul rînd a celor tineri.

Este destul de plăcut să iei cunoștință cu lucruri mari sau mărunte din viața tinerilor care poate altfel ar rămîne în anonimat sau cunoscute de un număr mic de oameni. Prin exemplele date, emisiunea încurajează tineretul, îl îndeamnă să iubească oamenii, faptele bune, îl antrenează la autodepășire.

Se observă preocuparea televiziunii ca aceste emisiuni să fie cît mai bogate și totodată variate în conținut. Cred că ar fi mai bine dacă ar arăta și metodele de realizare ale unor tineri. Spre exemplu, în emisiunea realizată în Dolj, care mi-a plăcut cel mai mult, era bine dacă se insista puțin mai mult asupra campionului național, felul cum s-a pregătit el ca să devină bun tractorist, cum a reușit să-i întrecă pe toți. Într-adevăr discuția lor firească, acolo în cîmp, era destul de antrenantă dar, zic eu, în unele locuri din cauza lipsei de experiență se mai încurcau. Reportera cred că trebuie să-l ajute, să-l mențină puțin și-n acest dialog de descoperire a sentimentelor și preocupărilor lăuntrice.

Bună a fost secvența din holul teatrului unde se sărbătoreau tinerii căsătoriți. Bună ca intenție, a fost salutară, însă s-a cam deviat puțin în sensul că transmiterea s-a mărginit mai mult la spectacolul în sine.

În tot cazul, se observă preocupărea tovarășilor de la TV pentru șlefuirea acestei emisiuni educative și plăcute.

MANTA IULIAN,
secretarul comitetului U.T.C. Întreprinderea de reparații auto — Craiova

---

Urmărind emisiunile pentru tineret putem spune că sînt în general atractive. În legătura cu emisiunea în care s-a prezentat activitatea organizației județene U.T.C. Dolj, personal mă fac ecoul colegilor mei care s-au declarat nemulțumiți că în această emisiune nu și-a găsit locul și uzina noastră, și în general nimic din industria municipiului Craiova. De asemenea, s-a vorbit despre tineret, dar despre organizația U.T.C. nu s-a amintit. Oare tot ce s-a prezentat nu trebuia să reflecte organizația U.T.C.? Acești tineri nu fac parte dintr-o organizație U.T.C.?

BOGOI MARIN
Uzinele Electroputere

Am urmărit emisiunea de tineret în care s-a încercat prezentarea activității organizației județene Dolj a U.T.C. și mă declar nemulțumită de modul în care aceasta a reflectat preocupările tineretului craiovean. Am constatat cu surpriză că realizările municipiului Craiova nu și-au găsit locul în economia emisiunii. Consider că ceea ce s-a prezentat nu este reprezentativ pentru forțele de care dispune organizația municipală. În modul în care au fost tratate problemele prezentate nu s-a făcut simțită prezența organizației U.T.C. „Eroii" emisiunii nu erau uteciști? Ei nu învățaseră nimic de la organizația U.T.C.? Această organizație nu l-a ajutat cu nimic pe tractoristul Cărbune să ajunga campion național?

Cred că pe viitor se impune ca în comentariul emisiunilor de tineret să fie mult mai pregnant prezentă organizația U.T.C., care știm că este reprezentanta intereselor tuturor tinerilor din țara noastră.

LEU MARIA
Fabrica de confecții Craiova

Emisiunea pentru tineret în care s-a prezentat activitatea organizației județene Dolj a U.T.C. a cuprins cîteva momente remarcabile ca realizare artistică și în special datorate imaginii și părții de divertisment. Dar, pe lîngă aceste lucruri bune s-au observat și unele minusuri datorate în primul rînd modului în care a fost concepută această emisiune de realizatori și datorită sumarului emisiunii.

Cu toate că s-au făcut propuneri concrete pentru sumarul acestei emisiuni, realizatorii n-au ținut seama de acestea și din această cauză în emisiune n-au fost prezentate o serie de realizări ale tineretului craiovean.

În primul rînd știm cu toții că uteciștii doljeni, alături de toți tinerii din întreaga țară, sînt antrenați în marea întrecere „Tineretul — factor activ în realizarea cincinalului înainte de termen", dar realizările și lipsurile lor n-au avut loc în această emisiune. Uzine și întreprinderi cunoscute în țară și peste hotare, cu organizații puternice ca cele de la „Electroputere". Combinatul chimic, Termocentrala Craiova, „7 Noiembrie", Fabrica de confecții și altele, n-au fost înscrise în această emisiune. Industria județului n-a fost prezentată prin tot ce are mai reprezentativ la această oră și mai ales n-a fost prezentat nimic din problematica cu care se confruntă organizația U.T.C. din industria craioveană.

De asemenea, contribuția deosebită pe care au adus-o elevii, studenții, muncitorii în această campanie de toamnă, nu s-a găsit necesar să fie prezentată, cu toate că s-au făcut numeroase intervenții pe lîngă realizatori pentru a realiza și acest lucru.

Considerăm că s-a dat o amploare prea mare deschiderii stagiunii Teatrului Național și în speță interviului cu tov. Robu, autorul piesei „Locul tău sub soare", despre care critica de specialitate n-are o impresie prea bună. (A se vedea cronica din România literară).

După părerea noastră, în întreaga emisiune s-a făcut prea puțin simțită activitatea organizației U.T.C.

ROȘOGA NICOLAE,
Prim secretar al comitetului municipal Craiova al U.T.C.

Tovarășe Constantin,

Sînt un cititor pasionat al ziarului „Scînteii tineretului" și mă bucur de toate reușitele redactorilor în realizarea unor articole foarte interesante. În numărul de marți, 16 octombrie am citit articolul în care vorbiți despre „Seara pentru tineret".

Am aflat cu surprindere și indignare părerea exprimată față de melodia „Alergători de cursă lungă" a Margaretei Pîslaru. Textul melodiei vi se pare penibil de slab, melodia banală, mult mai slabă decît cele mai proaste melodii.

Profesorii, redactorii unor reviste au apreciat adevărul versurilor melodiei. Dar dumneavoastră nu vă considerați în „cursa infinită a vieții", nu credeți că sînteți un alergător de cursă lungă pentru că probabil aveți mașină și nu vă deplasați pe jos. Nu vi s-a părut niciodată că puteți avea și greutăți în viață?

„Chiar dacă drumul urcă și coboară", „rezistă oricît de greu ți-ar fi" sînt îndemnuri pe care nu le simțiți probabil pentru că demult timp ați uitat lucrul adevărat al vieții, viu, cu un teren neregulat. Nimeni nu a putut vreodată să declare că a avut în viață numai bucurii.

Un fapt este însă sigur. Dacă o melodie a fost 15 săptămîni în top la „Flacăra" și 13 săptămîni la „Săptămîna" și încă trei săptămîni la „Teletop", asta înseamnă că noi, marele public apreciem această melodie.

Poate nu vă place Margareta Pîslaru și căutați să o blamați într-un ziar care este citit de foarte mulți tineri. Este regretabil faptul că se permite unor redactori mai puțin „specialiști" în a aprecia o melodie sau un text fără să le pese de ceilalți și mai ales să i se permită să-și exprime părerea în public. Un lucru ați reușit prin această afirmație: să faceți și pe acei care v-au apreciat să pună la îndoială adevărul spuselor dumneavoastră.

Dacă nu vă place ceva nu înseamnă să vă spuneți părerea numai așa, pentru că aveți ocazia și altul nu o are. A scrie la o revistă sau ziar cere în primul rînd celui ce și-a luat misiunea asta să-și depășească propriile impulsuri.

HEHU DORIN
Timișoara

În mod deosebit îmi plac emisiunile din ultima vreme, datorită conținutului lor variat. Am luat cunoștință de realizări ale unor tineri cooperatori fruntași, muncitori și tehnicieni tot tineri, care la locurile lor de muncă, se străduiesc să realizeze lucruri noi, cît mai bune, în timpi scurți, de asemenea, aspecte ale vieții studențești. Este foarte adevărat că nu toți tinerii noștri realizează lucruri „frumoase". Mai există și aspecte negative, însă după părerea mea nu este cazul ca o întreagă emisiune să se ocupe de studiul unor asemenea probleme. (Mă refer la tinerii care nu muncesc, cu concepții retrograde, religioase etc.).

Aceste cazuri, după părerea mea izolate, ar trebui, este adevărat să se facă cunoscute, dar nu pe parcursul unei întregi emisiuni. O emisiune, cu aspecte mai variate, poate fi mai captivantă, ar putea avea un succes mai mare la publicul telespectator, care în general (mă refer la cele auzite de mine) nu prea urmărește emisiunile.

Aș mai dori să-mi exprim dorința de a vedea pe micul ecran, aspecte legate de viața studențească, aspecte care în ultima vreme, după părerea mea, nu prea au avut loc în aceste emisiuni. Am văzut tineri muncitori, ingineri, inovatori, iventatori dar știu că foarte mulți tineri studenți care nu lucrează deci direct în activitatea productivă au idei valoroase, lucrează în cercuri științifice, contribuie mai precis la dezvoltarea tehnică, spirituală a țării.

Aș mai vrea să văd lucruri, inovații, cercetări, realizate de studenți. Cunosc destul de mulți tineri, nu numai studenți, care se ocupă de ramurile tehnice ale științelor, de partea lor aplicativă.

Foarte multe din ideile lor nu sînt puse în practică tocmai datorită faptului că nu există un interes prea mare pentru aceste realizări.

Televiziunea ar putea să le popularizeze. Sînt aspecte care cred că nu ar plictisi pe nimeni și foarte mulți ar fi curioși să vadă ceea ce se realizează în aceste domenii de către tineri.

Cu stimă,

TOLESCU T. SILVIU,
student anul V Electrotehnică Universitatea Craiova

P.S. În mod special, referitor la emisiunea din 4 septembrie 1973 aș vrea să spun că mi-a plăcut în mod deosebit. Emoțiile mele și ale întregii familii, au fost mai mari, cînd am avut ocazia de a urmări căsătoria noastră la televizor. A fost foarte frumos.

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂTĂ

De la OM la OM

de OCTAV PANCU-IAȘI

ANIȘOARA B., Cluj:

„Stimate redactor,

vă scriu într-un moment de mare deznădejde și vă rog mult să încercați să-mi răspundeți, fie și numai cîteva cuvinte.

Am 26 de ani și cînd eram copil am suferit de o boală de pe urma căreia am rămas cu o infirmitate, mică și neobservabilă, dar care există și deci mă deranjează. Boala am avut-o la vîrsta de 5 ani, am luptat mult și doctorii m-au învățat că prin voință voi ajunge să mă fac bine. Ani în șir am făcut zilnic gimnastică; în timp ce alți copii se jucau, eu biruiam, zi de zi, urmările bolii. Așa s-a făcut că am terminat liceul și m-am înscris la Facultatea de fizică, pe care am absolvit-o cu o medie apreciabilă. Mi-aduc aminte cît sufeream cînd rideau colegii de mine pentru că cine știe ce experiență nu-mi reușea din cauza imobilității parțiale a unei mîini, repet, insesizabilă de către alții, și-mi aduc aminte că, după 6 ore de stat în picioare în laboratoarele facultății, aveam dureri mari.

În sfîrșit, a trecut totul și din moment ce mica mea infirmitate nu se observă, caut s-o suport singură, ascunzînd-o, tăinuind-o. Am fost repartizată într-un loc de muncă unde izbutesc să mă fac cît mai utilă și nu sufăr de complexe. Marea mea deznădejde vine din altă parte.

Încă de pe băncile facultății am îndrăgit un coleg. Îl ajutam mult, el profita de conștiinciozitatea mea și lipsea de la cursuri, știind că voi lua notițe și pentru el, cu indigo. N-a aflat niciodată de suferința mea. M-am îndrăgostit puternic de acest coleg al meu și, cum dragostea nu e urmarea unui raționament, nu mi-am dat dezi după mult timp seama că el este un băiat de care ar fi fost mai bine pentru mine să nu mă îndrăgostesc. Sînt însă o fată cu multă voință și am sperat — și încă mai sper — c-o să-l pot schimba. El mă iubește — cel puțin așa îmi spune — și dragostea noastră durează de peste 4 ani. În tot acest timp mi-am suportat singură suferința, n-am vrut să-i spun nimic. Dar acum a început să se pună între noi problema căsătoriei. Eu pe acest om îl iubesc foarte tare, nu putem iubi numai pe cine ne merită iubirea, uneori trebuie să avem răbdare să-i facem, să-i modelăm noi pe oamenii dragi în așa fel încît să ne-o merite. Îl iubesc pe el și nu m-aș putea căsători cu altcineva. Pe de altă parte, știu sigur că, dacă i-aș vorbi despre infirmitatea mea, a doua zi m-ar părăsi. Știu, asta ar fi dovada lipsei lui de caracter, dar îl iubesc, ce pot face? Să ne căsătorim ascunzîndu-i pînă la capăt că totuși sînt o mică infirmă? Să-mi duc, tot singură, pînă la capăt necazul? Să joc teatru în fața lui?

De ce oare, dacă trebuie să-mi suport un accident, trebuie, în același timp, să fiu expusă, în egală măsură răutății și neînțelegerii oamenilor?

Vă rog din suflet să-mi scrieți cîteva cuvinte bune, sînt tare amărîtă, nu știu dacă voi suporta viața fără el, dar nici cu el în condițiile de pînă acum. Ce să fac?"

Tare nu-mi sînt pe potrivă sfaturile sfătoitoare de soiul: „Liniștește-te, draga mea, nu mai fă și tu din țînțar armăsar, lasă, totul o să fie bine...". Și, la prima vedere, cam așa ar trebui să-ți răspund. Pentru că, la prima vedere, lucrurile par să stea așa: Ești la o vîrstă cînd a venit vremea să te mariți și ești, în același timp, un om care acorzi acestui eveniment importanța cuvenită. Îți recunoști un defect pentru care nu poți fi niciodată trasă la răspundere și, deși îndrăgostită, (adică, după unii autori, într-o situație cînd exigența funcționează făcînd destule rabaturi) nu poți să nu observi la viitorul soț niște tare care nu-ți convin, dar îți propui, cu răbdare și cu tact, să-l „modelezi" pe acest om drag. De unde, m-aș putea deci întreba eu, (dacă aș trece printr-o criză de fariseism) „momentul de mare deznădejde" despre care îmi scrii că îl trăiești? Prefer însă să nu mă întreb nimic și, punîndu-mă o clipă în situația ta, să găsesc un argument real frămîntării ce te încearcă. L-am descoperit, cred eu, după repetate lecturi ale scrisorii, în aceste cuvinte: „știu sigur că, dacă i-aș vorbi despre infirmitatea mea, a doua zi m-ar părăsi". Eu nu sînt chiar atît de sigur, dar cum nu eu mă căsătoresc, nu punctul meu de vedere contează. Iată de ce te-aș ruga să mai chibzuiești asupra coeficientului de adevăr care ți-a dat această certitudine. Poate n-au primit de acasă o educație în acest fel? Vă întreb pe dv. cu speranța că, prin ajutorul ziarului, lucrurile se vor schimba puțin. Încerc simbăta seara să organizez la mine acasă audiții, dar n-am cu cine. Colegii mei, în marea lor majoritate, nu-s receptivi la această formă de recreere. Și, fiindcă muzica face parte din acele arte în domeniul cărora nu poți pătrunde fără o anume inițiere, mă gîndesc că ei, săracii, n-au nici o vină. Școala nu contribuie deloc la educația noastră muzicală. La liceele de specialitate — care știți că sînt multe acuma — nu se face muzică, iar orele de cor sînt... cum sînt. Diriginții noștri nu se ocupă în școală decît de ținuta noastră (nu cumva să avem un jerseu de altă culoare), de notele noastre, dar nu ne oferă, măcar ei, un îndemn de a cunoaște muzica.

Știu că e foarte important să învățăm, să fim serioși, dar eu personal cred că e tot atît de important și modul în care ni se dezvăluie în școală și secretul de a-ți petrece frumos timpul liber. Nu considerați, deci, că ar trebui să se introducă în școală, de la cele mai mici vîrste, educația muzicală?

Sînt tînără, iubesc muzica și visurile mele romantice mă duc spre o zi de vară cînd, pe litoral, de pildă, în unele discoteci să se poată asculta și un cuartet de Mozart ori o simfonie de Schubert, și nimănui să nu i se pară ciudat și să întrebe disprețuitor: „Ce, asta — distracție?"

Este, firește, o întrebare îndreptățită. Da, se face prea puțin, întristător de puțin, pentru educația muzicală a tinerilor. Sînt rare și mai întotdeauna dîndu-ți senzația că organizatorii vor să scape de o obligație, concertele-lecție pentru tineri. Pe vremuri — nu chiar imemorabile — repetițiile generale ale Filarmonicii purtau o glorioasă mențiune: „Gratis pentru elevi și studenți" (dar era suficient să arăți tînăr, adică puteai fi și muncitor și funcționar la vîrsta adolescenței, ca portarul să nu-ți facă mizerii la intrare). Problema gratuității nu se pune atîta timp cît (o spun dintr-o reală cunoaștere) biletele la concerte, în România, *sînt cele mai ieftine din lume.* E necesară însă mențiunea: „pentru tineri". De aici decurge și obligația ca dirijorul (cînd e în stare de așa ceva) ori un muzicolog (care trebuie să fie în stare de așa ceva) să *prezinte*, adică să explice ceea ce neinițiații sau mai puțin inițiații doresc să știe. Mă tentează să dau un exemplu din viața mea. Aveam cîțiva ani mai puțin ca tine, dragă Mihaela, cînd George Georgescu, dirijînd simfonia a 40-a de Mozart, a oprit deodată orchestra și ni s-a adresat nouă, beneficiarilor tineri ai unei repetiții generale: „Copii, acum urmează un ritm nemaipomenit. Dacă nu vă dați seama, înseamnă că sînt eu mai tînăr ca voi...". L-am sesizat toți. Nu puteam admite ca nici măcar un mare maestru să ne întreacă în tinerețe...

Tu te gîndești însă mai departe (sau mai aproape) de aceste manifestări. Te gîndești la un adevăr care nu văd de ce nu poate deveni axiomatic: acela că educația muzicală începe din școală, că drumul elevului spre educația muzicală trece prin școală. Desigur, nu putem pretinde școlii, și așa fantastic de încărcată de programe informative, să introducă noi lecții de muzică. Dar putem pretinde educatorilor să nu considere formarea gustului pentru muzica bună o chestiune care se rezolvă de la sine — iar dacă nu se rezolvă, atîta pagubă! Mi-e greu (dar nu imposibil) să discut cu tine, o elevă, adevărul gol-goluț: mulți din profesorii voștri (nu din vina lor, majoritatea) se plătim de două ori fiecare accident: o dată fizic și o dată moral. Poate că sîntem mai frumoși decît crezi. Poate că merităm să ne bucurăm mai mult de această frumusețe...

„Stimate curier,

mă numesc Mihaela Marinescu și sînt elevă în ultimul an de liceu, în București. Am deci aproape 19 ani și am o pasiune de cînd eram mică: iubesc muzica. Îmi place s-o ascult în puținul timp liber pe care îl am la dispoziție și pot spune că e odihna cea mai liniștitoare și care îmi dă cele mai multe satisfacții. E drept că și părinții mei s-au ocupat — ca amatori — de muzică și, probabil, de la ei am învățat s-o iubesc, s-o prețuiesc, s-o caut. Cînd am intrat la liceu am primit cadou un pick-up, iar acum din fiecare bursă îmi cumpăr un disc.

Ce e de făcut însă cu majoritatea tinerilor, cei care pricep la muzică cum mă pricep eu la irigarea porumbului sau tu la influența razelor Alfa în acțiunea de deratizare a șobolanilor. Poate că, interesați, cititorii rubricii ne vor oferi cîteva sugestii...

RADU AL. M., Sibiu:

„Sînt un tînăr profesor și am o mare rugăminte la dv. Întotdeauna slova tipărită și numele celui care le semnează au o putere mai mare de convingere asupra oamenilor decît o au niște cuvinte spuse de un tînăr ca mine, chiar dacă acel tînăr are dreptate. Vă rog, deci, prin intermediul talentului dv. (sărut mîna, o.p.-i) și al ziarului, scrieți-le elevilor mei ceea ce se pare că ei nu vrînd să înțeleagă: faptul că nu din capriciul nostru le cerem să nu vină cu plete la școală, că nu pentru a-i face „urîți" le impunem o ținută sobră. Școala impune o anume ambianță, locul unde învățați cere de la fiecare o înfățișare care să fie propice învățăturii, să n-o putem confunda cu altceva. Uniforma militarilor provine dintr-o necesitate, roba celor care compun o instanță de judecată este și ea justificată. Ajutați-mă, vă rog, doresc să scot niște oameni din băieții pe care îi educ și, la acest capitol, ei sînt recalcitranți, lucru care se reflectă și în atitudinea lor generală, și în note și în tot".

Sper că nu doriți de la mine să aflați că aveți dreptate. Știți bine că aveți. Din păcate, nu știu cum să-i fac pe elevii dv., chiar slujindu-mă de întreg talentul meu și al ziarului, să priceapă că aveți dreptate. De fapt, de cînd e lumea și pămîntul, aceste lucruri se pricep greu. Noroc că școala mai are și mijloace de constringere. Toți sîntem, firește, pentru o disciplină liber consimțită, dar înainte de toate sîntem pentru o disciplină pur și simplu. Vreau să spun că n-are prea mare importanță, cînd singur și nesilit de nimeni, înțelegi rostul disciplinei. Unii se pot să și-l apropie abia cînd sfîrșesc școala, alții mai tîrziu, cînd regretă scurgerea prea repede a anilor de școală, iar alții și mai tîrziu, cînd, la vremea reumatismului, își aduc aminte de școală ca să nu-și amintească de dureri. Școala însă e o realitate, ca să zic așa, mai puțin sentimentală. E singura noastră modalitate de a ne pregăti pentru viața socială, pentru viața personală. Și dacă-i singura — și e precis singura — ce nu putem înțelege la vreme, trebuie să fim constrînși să înțelegem. Vi se pare că sînt prea dur? Zău, nu fac decît să rostesc un adevăr dincolo de bine și de rău!

MĂRIUȚA JERCAN, jud. Teleorman:

„Vă scrie o fată tînără, de 19 ani, într-un moment de mare cumpănă. Eu sînt lucrătoare zilieră și am avut un prieten pe care l-a luat la armată exact cînd să ne iubim și noi mai tare. L-am așteptat credincioasă. În sfîrșit, nu vreau să lungesc mult povestea, el s-a mai plimbat și cu alte fete înainte, eu nu, și a mai vorbit cu o consătean, eu cu nimeni. Pe urmă el s-a întors de la armată și am hotărît să ne căsătorim, iar părinții au fost de acord, și ai lui și ai mei, știind că ne iubim mult. Așa că ne-am luat. Lucrurile au mers bine însă eu acum am o mare neliniște. Eu îi gătesc, îi spăl, îi calc bărbatului meu tot ce-i trebuie, dar nu-mi place să cos. Nu pot, ce să fac, să iau acul în mînă. Iar de la căsătorie, de trei luni, s-au mai rupt pe ici pe colo nasturi și altele. Ce-mi zic eu acum? Dacă el mă lasă și se duce la consătean, că ea e tesătoreasă și e mare lucru ce știe să facă! Mie mi-a intrat în cap că n-o să pot niciodată să cos. Mă gîndesc cum să-l țin pe bărbatul meu la mine, care am acest defect".

Nu mă plîng de întrebări complicate. A ta însă le întrece pe toate M-am consultat însă și eu cu o tesătoreasă, care m-a asigurat că nimic nu-i mai simplu decît să iei acul în mînă și să coși. Femeie cu experiență, a jurat chiar că e mai simplu să coși decît să iei bărbatul alteia. O fi așa, n-o fi așa, n-am habar. Oricum, merită să faci o încercare.

„Tovarășe redactor, mă numesc CORNELIA SANDU și sînt salariată a Întreprinderii de mase plastice, strada Ziduri Moși 23, București. Lucrez în atelierul de confecții ca operator chimist, urmînd în același timp, la seral, cursurile unui liceu de construcții. Faptul care mă face să vă solicit ajutorul este că nu mi se asigură posibilitatea de a munci numai în schimburile I și III, fiind pusă astfel în situația de a întrerupe liceul".

Am rugat conducerea întreprinderii să te ajute și mi s-a răspuns:

„Deoarece în atelierul de confecții n-am putut asigura pentru tov. Cornelia Sandu lucrul numai în schimbul I și III, am mutat-o, cu asentimentul ei, în atelierul de injecții-finisej, unde lucrează numai în schimbul I".

Mulțumesc tov. director, ing. Ion Vîga, pentru promptitudinea cu care a rezolvat cererea ta, dar regret că n-am ocazia să mai mulțumesc și altor conducători de întreprinderi, cărora, de asemenea, ne-am adresat în chestiuni asemănătoare și care încă n-au mișcat un deget. Și sîntem la sfîrșitul lui octombrie, adică la o lună și jumătate de la începerea școlilor!

Pe simbăta viitoare!

ROMÂNIA-FILM PREZINTĂ LA CINEMA

Între 29 octombrie–4 noiembrie ZILELE

cu: MIHAIL GLUZSKI și MARGARITA TEREHOVA
regia: ILIA AVERBAH

cu: NIKOLAI OLIALIN, VLADIMIR GULIAEV, VALENTINA GRIȘOKINA regia: GHEORGHI IUNGVALD-HILKEVICI

cu: GHEORGHI JENOV, VLADIMIR SAMOILOV
regia: IGOR GOSTEV

ZILELE FILMULUI SOVIETIC se vor desfășura

PRIMIRI LA TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU

Delegaţia Adunării Federale a R.S. Cehoslovace

(Urmare din pag. 1)

anul trecut în Cehoslovacia, contribuie la dezvoltarea favorabilă a tradiţionalelor relaţii prieteneşti dintre cele două ţări şi popoare.

Oaspetele a transmis tovarăşului Nicolae Ceauşescu un călduros salut din partea Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, a tovarăşilor Gustav Husak, secretar general al P.C. din Cehoslovacia, Ludvik Svoboda, preşedintele R. S. Cehoslovace, şi Lubomir Strougal, preşedintele Guvernului R. S. Cehoslovace.

Mulţumind, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a adresat din partea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. şi a sa personal, cele mai bune urări Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, tovarăşilor Gustav Husak, Ludvik Svoboda şi Lubomir Strougal.

În timpul convorbirii au fost abordate probleme ale relaţiilor româno-cehoslovace, exprimîndu-se dorinţa comună de a se acţiona în continuare pentru dezvoltarea bunelor raporturi româno-cehoslovace, de prietenie şi colaborare în domeniile politic, economic, tehnico-ştiinţific, cultural, în spiritul înţelegerilor convenite cu prilejul întîlnirilor şi convorbirilor dintre tovarăşii Nicolae Ceauşescu şi Gustav Husak.

A avut loc, totodată, un schimb de vederi cu privire la unele aspecte actuale ale vieţii internaţionale, subliniindu-se, în acest context, rolul pe care trebuie să-l joace parlamentele, ca exponente ale voinţei popoarelor, în rezolvarea pe cale paşnică, politică, a problemelor care confruntă omenirea, în edificarea unui climat de destindere, în promovarea înţelegerii şi cooperării între naţiuni, în folosul cauzei păcii în lume.

Delegaţia de primari socialişti din Franţa

(Urmare din pag. 1)

pentru Problemele Consiliilor Populare.

Exprimînd sentimentele de gratitudine pentru onoarea de a fi fost primiţi de secretarul general al P.C.R. şi şeful statului român, oaspeţii au transmis tovarăşului Nicolae Ceauşescu un cordial salut şi cele mai bune urări din partea primului secretar al Partidului Socialist Francez, Francois Mitterrand.

În cadrul convorbirii s-a subliniat cu satisfacţie evoluţia relaţiilor dintre Partidul Comunist Român şi Partidul Socialist Francez, relevîndu-se că dezvoltarea acestora contribuie la intensificarea în planuri multiple a raporturilor româno-franceze, serveşte interesele popoarelor celor două ţări, prieteniei şi apropierii dintre ele, cauzei păcii, democraţiei şi progresului social.

În context, a fost evocată însemnătatea întîlnirii din 1972 dintre secretarul general al Partidului Comunist Român, Nicolae Ceauşescu, şi primul secretar al Partidului Socialist Francez, Francois Mitterrand, dîndu-se o înaltă apreciere rezultatelor înregistrate în urma acestor convorbiri în promovarea bunelor raporturi dintre cele două partide. În aceeaşi ordine de idei, s-a subliniat că vizita delegaţiei de primari socialişti este o expresie a legăturilor dintre Partidul Comunist Român şi Partidul Socialist Francez, convenindu-se asupra necesităţii dezvoltării în toate domeniile a dialogului statornicit, pentru promovarea schimburilor şi contactelor în folosul unei mai bune cunoaşteri, a colaborării tot mai active dintre cele două partide.

În timpul convorbirii au fost abordate, de asemenea, unele probleme actuale ale vieţii internaţionale.

În încheierea întîlnirii, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a rugat pe oaspeţi ca la înapoierea lor în ţară să transmită salutul său prietenesc primului secretar al Partidului Socialist Francez, Francois Mitterrand, precum şi urări de succese primarilor membri ai Federaţiei Naţionale a deputaţilor municipali, cantonali şi regionali socialişti şi republicani.

Întrevederea s-a desfăşurat într-o ambianţă amicală, cordială.

Participanţii la sesiunea ştiinţifică pe tema: „Probleme ale făuririi şi dezvoltării bazei economice a socialismului"

(Urmare din pag. 1)

gia, Ivan Fedorovici Suslov, profesor la Academia de Ştiinţe Sociale de pe lîngă C.C. al P.C.U.S., Giuseppe Tamburrano, membru al C.C. al partidului Socialist Italian, care au exprimat mulţumiri tovarăşului Nicolae Ceauşescu pentru primirea făcută, pentru condiţiile create în cadrul reuniunii la care au participat. Ei au evidenţiat dialogul fructuos, schimbul de păreri pe care l-au realizat în timpul sesiunii, folositor pentru toţi participanţii. A fost exprimată dorinţa ca asemenea confruntări de idei să se intensifice în viitor, sub diferite forme, contribuind la elucidarea unor probleme care preocupă deopotrivă partidele muncitoreşti, mişcările progresiste şi de eliberare din întreaga lume.

Luînd cuvîntul, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU a subliniat că asemenea reuniuni cu caracter ştiinţific oferă o foarte bună posibilitate pentru a dezbate în mod liber experienţele dobîndite pînă acum, problemele noi care se ridică şi se vor ridica în continuare, ţinînd seamă de diversitatea nivelelor de dezvoltare economică a ţărilor lumii, de o serie de considerente istorice, naţionale şi altele ce trebuie avute în vedere în edificarea unei orînduiri sociale noi.

Arătînd că făurirea unei asemenea orînduiri trebuie să fie opera maselor largi populare, a participării nemijlocite a poporului, secretarul general al P.C.R. a subliniat că aceasta este o cerinţă esenţială, o caracteristică fundamentală a societăţii socialiste.

Amintind existenţa condiţiilor specifice în fiecare ţară, de care trebuie să se ţină seama, că nu există un şablon, un model unic pentru socialism, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a relevat totodată existenţa unor cerinţe obligatorii pentru înfăptuirea societăţii socialiste cum sînt preluarea puterii de către clasa muncitoare, în alianţă cu ţărănimea, cu celelalte forţe progresiste, trecerea proprietăţii asupra mijloacelor de producţie în mîinile poporului, lichidarea vechii repartiţii capitaliste bazate pe inegalitate şi introducerea principiilor socialiste de repartiţie.

Referindu-se, apoi, la varietatea căilor şi formelor de edificare a socialismului, la experienţele în acest domeniu, secretarul general al P.C.R. a subliniat necesitatea ca peste deosebirile de păreri existente asupra unor aspecte, să fie întărită colaborarea pe problemele principale ale apărării intereselor clasei muncitoare, ale maselor largi populare, ale dezvoltării pe baze noi a societăţii omeneşti, în care ştiinţa şi cultura ocupă un loc esenţial, dar, în care, clasei muncitoare trebuie să i se recunoască rolul de forţă hotărîtoare în transformarea societăţii.

În acest spirit, a subliniat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, trebuie să se înţeleagă preocupările şi experienţa României, dorinţa ei de a lărgi colaborarea cu toate partidele, cu mişcările revoluţionare de pretutindeni, pentru un larg dialog liber, cu convingerea că aceasta corespunde năzuinţelor forţelor progresiste din fiecare ţară, cauzei socialismului şi progresului, păcii şi colaborării internaţionale.

În încheiere, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a rugat pe oaspeţi să transmită partidelor şi organizaţiilor pe care le reprezintă un călduros salut şi cele mai bune urări de succes în lupta lor pentru dezvoltarea societăţii pe o bază nouă, pentru colaborare şi pace în lume.

Primirea s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, tovărăşească.

Recepţie oferită de ambasadorul Iranului

Cu ocazia aniversării Zilei de naştere a Maiestăţii Sale Imperiale Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr — sărbătoarea naţională a Iranului — ambasadorul acestei ţări la Bucureşti, Sadegh Sadrieh a oferit vineri o recepţie.

Au participat Ion Gheorghe Maurer, preşedintele Consiliului de Miniştri, Ştefan Voitec, preşedintele Marii Adunări Naţionale, Constantin Stătescu, secretar al Consiliului de Stat, George Macovescu, ministrul afacerilor externe, Ion Crăciun şi Angelo Miculescu, miniştri, reprezentanţi ai unor instituţii centrale, oameni de ştiinţă şi cultură.

Au luat parte şefi de misiuni diplomatice acreditaţi la Bucureşti, membri ai corpului diplomatic.

Cu acelaşi prilej ambasadorul Iranului la Bucureşti a vorbit la posturile noastre de radio şi televiziune.

PRIMIRE LA C.C. AL P.C.R.

Vineri după-amiază, tovarăşul Ştefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., a primit delegaţia guvernamentală economică a Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, condusă de Duong Thang Long, ministru adjunct al economiei.

La întrevedere a participat tovarăşul Constantin Stanciu, adjunct al ministrului comerţului exterior.

A participat, de asemenea, Lam Van Luu, ambasadorul Republicii Vietnamului de Sud la Bucureşti.

Convorbirea s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

Primire la Consiliul de Miniştri

Tovarăşul Paul Niculescu-Mizil, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, a primit — vineri dimineaţa — pe prof. W. K. Jentschke, directorul general al Centrului European pentru Cercetări Nucleare de la Geneva, care se află într-o vizită în ţara noastră.

În cursul întrevederii, la care a participat Ioan Ursu, preşedintele Comitetului de Stat pentru Energie Nucleară, au fost abordate probleme legate de colaborarea în domeniul ştiinţific.

S-au încheiat lucrările sesiunii ştiinţifice pe tema „Probleme ale făuririi şi dezvoltării bazei economice a socialismului"

Vineri, s-au încheiat în Capitală lucrările sesiunii ştiinţifice cu participare internaţională pe tema „Probleme ale făuririi şi dezvoltării bazei economice a socialismului", organizată sub egida Academiei de ştiinţe sociale şi politice, Academiei „St. Gheorghiu" şi Academiei de Studii Economice.

În cadrul şedinţei de încheiere a lucrărilor sesiunii, care s-au desfăşurat în sala Muzeului de istorie a Partidului Comunist, a mişcării revoluţionare şi democratice din România, au participat academicieni, cadre didactice universitare, cercetători, activişti de partid şi de stat, reprezentanţi ai unor instituţii centrale şi organizaţii obşteşti.

Au fost prezenţi, de asemenea, reprezentanţi ai unor partide comuniste, partide socialiste şi social-democratice, ai altor organizaţii politice progresiste, ai unor şcoli superioare de partid, institute de marxism-leninism, academii de ştiinţă şi învăţămînt economic universitar din mai multe ţări din Europa, Asia, Africa, America, care au participat la lucrările sesiunii.

La şedinţa de închidere au luat parte tovarăşii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepresedinte al Consiliului de Miniştri, ministrul educaţiei şi învăţămîntului, Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., preşedintele Consiliului de conducere, rectorul Academiei „Şt. Gheorghiu".

Cuvîntul de încheiere a lucrărilor a fost roştit de rectorul Academiei „Şt. Gheorghiu" care a relevat caracterul fructuos al sesiunii, a subliniat prezenţa activă la dezbateri a numeroşilor participanţi români şi oaspeţi de peste hotare, ceea ce a contribuit la îmbogăţirea problematicii reuniunii, creîndu-se un cadru optim pentru un schimb rodnic de experienţă şi opinii.

★

Vineri seară, Comitetul Central al Partidului Comunist Român a oferit o recepţie în onoarea participanţilor la sesiunea ştiinţifică cu participare internaţională pe tema „Probleme ale făuririi şi dezvoltării bazei economice a socialismului".

(Agerpres)

Manifestări prilejuite de aniversarea a 300 de ani de la naşterea lui Dimitrie Cantemir

Continuînd suita de manifestări prin care poporul nostru cinsteşte memoria marelui cărturar român şi domnitor patriot, Dimitrie Cantemir, vineri a avut loc în Capitală o sesiune ştiinţifică omagială organizată de Academia Republicii Socialiste România şi Academia de Ştiinţe Sociale şi Politice.

În cadrul lucrărilor au fost prezentate mai multe comunicări.

★

În aceeaşi zi la Biblioteca Academiei a fost deschisă o expoziţie documentară, care prin numeroase materiale originale, reproduceri, articole şi studii oferă o imagine cuprinzătoare asupra vieţii şi gîndirii social-politice a acestei strălucite personalităţi a spiritualităţii româneşti şi universale.

Tot sub semnul aniversării a trei veacuri de la naşterea lui Dimitrie Cantemir, Muzeul de istorie al Republicii Socialiste România, în colaborare cu Comitetul municipal Bucureşti al femeilor, au organizat vineri un simpozion omagial.

În Capitală, a avut loc vineri la amiază, solemnitatea dezvelirii bustului domnitorului Dimitrie Cantemir, una dintre cele mai proeminente personalităţi ale evului mediu românesc şi european.

Monumentul, realizare a sculptorului Ion Irimescu, este ridicat la intersecţia fostei magistrale Nord-Sud — care a primit numele de Bulevardul Dimitrie Cantemir — cu bulevardul Mărăşeşti.

(Agerpres)

Sîntem animaţi de o singură hotărîre: înfăptuirea cincinalului înainte de termen!

Telegrame adresate C. C. al P. C. R., tovarăşului Nicolae Ceauşescu

Analizînd cu spirit de răspundere realizările şi deficienţele din activitatea lor, măsurile ce se impun pentru îndeplinirea ritmică şi la un înalt nivel calitativ a tuturor prevederilor de plan, colectivele unor mari unităţi industriale producătoare de utilaj tehnologic, destinat marilor obiective de investiţii din ţară, au adresat Comitetului Central al P.C.R. tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU**, telegrame în care îşi exprimă hotărîrea de a nu precupeţi nici un efort pentru înfăptuirea exemplară a sarcinilor rezultate din directivele Congresului al X-lea şi Conferinţei Naţionale ale partidului, din recenta scrisoare adresată de secretarul general al partidului primilor secretari ai comitetelor judeţene ale P.C.R., precum şi din indicaţiile date cu prilejul vizitelor de lucru efectuate în judeţele Mureş, Buzău şi Prahova.

Astfel de telegrame, expresie ale voinţei unanime de a urma neabătut îndemnurile secretarului general al partidului, au fost trimise de colectivul Întreprinderii de utilaj chimic „Griviţa Roşie", muncitorii, inginerii şi tehnicienii Întreprinderii de motoare şi compresoare „Timpuri Noi", din Capitală, de Întreprinderea de utilaj petrolier Tîrgovişte, Uzinele „Vulcan"-Bucureşti, de oamenii muncii de la Întreprinderea de maşini grele, Întreprindereade elemente pentru automatizări, „Electronica", I.O.R. din Bucureşti, Uzina Mecanică Plopeni, „Automatica", Întreprinderea mecanică de utilaj chimic — Bucureşti. Colectivele acestor mari unităţi industriale, a căror producţie este alcătuită în bună parte din echipamente şi utilaje tehnologice destinate marilor investiţii ale ţării şi-au luat cu acest prilej însufleţitoare angajamente pentru a înlătura lipsurile care mai persistă în munca lor, pentru a realiza ritmic producţia, la un înalt nivel calitativ, pentru a asigura astfel înfăptuirea prevederilor planului cincinal înainte de termen.

ANUNŢ

ÎNTREPRINDEREA MATERIALELOR DE CONSTRUCŢII CĂLĂRAŞI

angajează 5 şefi mecanici, 1 căpitan, 1 şef echipaj şi 1 marinar pe vasele întreprinderii. Se asigură cazare corespunzătoare.

Relaţii suplimentare se pot lua de la biroul personal-învăţămînt-salarizare, telefon 17 15, 12 21 sau 17 21 I.M.C. Călăraşi.

AGENDĂ

● ÎN CURSUL ZILEI DE VINERI, membrii delegaţiei Adunării Federale a Republicii Socialiste Cehoslovace, condusă de Alois Indra, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, preşedintele Adunării Federale, însoţiţi de Maria Groza, vicepreşedinte al M.A.N., Dumitru Balalia, preşedintele Comisiei pentru consiliile populare şi administraţia de stat a M.A.N., şi de ambasadorul R.S. Cehoslovace la Bucureşti, Miroslav Sulek, au vizitat uzinele „Electronica".

Oaspeţii au fost salutaţi la sosire de Lina Ciobanu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului de partid al sectorului 2, Dragoş Simulescu, director la Centrala industrială pentru electronică şi automatizări, de membri ai Comitetului de direcţie şi ai Comitetului oamenilor muncii din uzină.

Cu prilejul vizitei în ţara noastră a delegaţiei Adunării Federale a Republicii Socialiste Cehoslovace, condusă de Alois Indra, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, preşedintele Adunării Federale, ambasadorul R.S. Cehoslovace la Bucureşti, Miroslav Sulek, a oferit vineri seara o recepţie.

Au luat parte tovarăşii Gheorghe Rădulescu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Gheorghe Cioară, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal P.C.R.-Bucureşti, Ştefan Voitec, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., preşedintele Marii Adunări Naţionale, Maria Groza şi Gheorghe Necula, vicepreşedinţi ai M.A.N., Aldea Militaru, ministru secretar de stat la Ministerul agriculturii, industriei alimentare şi apelor, Iuliu Fejes, secretar al M.A.N., Nicolae Ghenea, adjunct al ministrului afacerilor externe, preşedinţi de comisii permanente ale M.A.N., deputaţi, academicieni, oameni de ştiinţă şi artă, ziarişti.

● SPORT ● SPORT ● SPORT

PROGRAM COMPETIŢIONAL

FOTBAL. — Etapa a XI-a a diviziei A. În Capitală azi, pe stadionul „23 August", de la ora 15, **Steaua—F.C. Argeş** (partida va fi televizată în direct), iar mîine, de la aceeaşi oră, **Dinamo—„U" Cluj**, pe stadionul Dinamo. În ţară: **Politehnica Iaşi—C.S.M. Reşiţa, U.T.A. — Sportul studenţesc, A.S.A. Tg. Mureş—Univ. Craiova, F.C. Petrolul—Rapid, C.F.R. Cluj—Politehnica Timişoara, Steagul roşu—Jiul.** Întîlnirea **S.C. Bacău—F.C. Constanţa** se va disputa în ziua de 31 octombrie.

TIR. — La poligonul Tunari, azi şi mîine continuă întrecerile republicane rezervate taleriştilor. Concursul se desfăşoară de la ora 9.

POPICE. — La arena „Voinţa" din Capitală, are loc dubla întîlnire de popice dintre reprezentativele **României şi Ungariei**. Azi au loc meciurile pe echipe, iar mîine turneul individual.

BOX. — Mîine în mai multe oraşe din ţară se vor întrece 16 formaţii, împărţite în patru serii, în cadrul **„Cupei F.R.Box"**.

CICLOCROS. — Tradiţionala competiţie dotată cu **„Cupa Steaua"** se desfăşoară mîine de la ora 9,30 în împrejurimile complexului „Ghencea". Participă cicliști din toate categoriile (juniori, seniori şi începători).

MARŞ. — Duminică dimineaţa pe Stadionul Tineretului are loc competiţia de marş dotată cu **„Cupa Flacăra"**.

SCRIMĂ. La Tg. Mureş are loc azi şi mîine a III-a etapă a diviziei A.

VOLEI. — Partidele din cadrul campionatului diviziei naţionale programează în Capitală următoarele jocuri: azi, sala Constructorul, de la ora 17, **Medicina—I.T.B.** (f); mîine, sala Giuleşti, ora 9, **I.E.F.S.—Penicilina** (f), **Rapid—Explorări Baia Mare** (m), **I.E.F.S.—Viitorul Bacău** (m); sala Dinamo, ora 10, **Dinamo—„U" Cluj** (f); sala Progresul, ora 10, **Progresul—„U" Cluj** (m).

BASCHET. Turneul I de sală al echipelor masculine din categoria A, programează etapa I şi a II-a. Azi, de la ora 10: **Steaua—C.S.U. Galaţi, „U" Cluj—Voinţa Timişoara, Univ. Timişoara—I.E.F.S., Farul—Politehnica Cluj, I.C.H.F.—Politehnica Bucureşti.** Mîine, de la ora 8,30, **Farul—Voinţa Timişoara, „U" Cluj—Univ. Timişoara, I.C.H.F.-Politehnica Cluj, Steaua—Politehnica Bucureşti, Rapid — I.E.F.S.** Turneul se desfăşoară în sala „Floreasca" din Capitală.

HANDBAL. — Ultima etapă a **„Cupei de toamnă"** programează mîine, în Capitală următoarele partide: teren Constructorul, ora 10,15, **Univ. Bucureşti—I.E.F.S.**, teren Giuleşti, ora 11,45: **Rapid—Univ. Iaşi** — la feminin; teren Ghencea, ora 14,30: **Univ. Bucureşti—C.S.U. Galaţi**, ora 15,45: **Steaua—Dinamo.**

RUGBI. În **„Cupa Federaţiei de rugbi"**: azi, teren Gloria, ora 14,30, **Gloria—Steaua**, mîine, teren Olimpia, ora 9, **Dinamo—Politehnica Iaşi**, ora 12, **Sportul studenţesc—Farul**, teren Parcul Copilului, ora 10,30, **Griviţa Roşie—Vulcan.**

Azi la Heidelberg, R. F. Germania) pe stadionul din localitate, începînd de la ora 13, are loc întîlnirea internaţională dintre **R.F. Germania şi România.** Arbitrul întîlnirii va fi englezul Fenn.

GABRIEL FLOREA

Meridian Meridian Meridian

TURNEUL INTERNAŢIONAL de tenis dotat cu „Cupa Aryamehr", care se desfăşoară la Teheran în cadrul „Marelui Premiu-Filt" a programat ultimele partide din turul trei al probei de simplu bărbaţi.

Jucătorul român Ilie Năstase l-a întîlnit pe australianul Ross Casse, pe care l-a învins în două seturi: 6—2, 6—1.

În turul II al probei de dublu bărbaţi, perechea Ilie Năstase (România)-Juan Gisbert (Spania) a întrecut cu 6—1, 7—6 cuplul Franulovici (Iugoslavia)-Pinto Bravo (Chile).

● TURNEUL INTERNAŢIONAL de tenis pentru „Cupa Dewar" a continuat la Aberavon (Ţara Galilor) cu disputarea ultimelor două partide din cadrul sfîrşitului de finală ale probei de simplu femei. Jucătoarea engleză Virginia Wade a întrecut-o cu 6—3, 6—7, 7—6 pe compatrioata sa Jackie Fayter şi va juca în semifinale cu americanca Marita Redondo. În cea de-a doua semifinală, Julie Heldman (S.U.A.) o va întîlni pe Jill Cooper (Anglia), care în „sfîrşituri" a învins-o cu 6—2, 6—3 pe tenismana română Mariana Simionescu.

● DUPĂ DISPUTAREA a 7 runde, în turneul internaţional de şah de la Manila conduc marii maeştri Larsen şi Kavalek cu cîte 5 puncte fiecare, urmaţi de Gligorici, Liubojevici — 4 puncte şi cîte o partidă întreruptă, Florin Gheorghiu, Lombardy şi Cardoso — 3,5 puncte şi cîte o partidă întreruptă etc.

● SALA „COUBERTIN" din Paris va găzdui toamna aceasta un mare turneu internaţional de tenis la care au fost invitaţi Ilie Năstase, Orantes, Okker, Smith, Panatta, Pilici, Gorman, Ashe şi alţii.

● CELEBRUL ATLET ETIOPIAN Bikila Abebe a încetat din viaţă, într-un spital din Addis Abeba, în urma unei congestii cerebrale. Născut la 7 august 1932, Bikila Abebe a fost unul dintre cei mai mari maratonişti ai lumii. El a cucerit titlul de campion olimpic la Jocurile de la Roma (1960) şi Tokio (1964).

tv

SÎMBĂTĂ, 27 OCTOMBRIE 1973

PROGRAMUL I

9,00 — Lumea copiilor; 9,30 — De la Alfa la Omega — enciclopedie pentru elevi; 10,00 — Telex; 10,03 — Publicitate; 10,15 — Selecţiuni din emisiunea Cîntare patriei; 10,30 — Din lirica universală; 10,45 — Bucureştiul necunoscut — Străzile cetăţii (II); 11,00 — Selecţiuni din albumul duminical; 12,00 — Telejurnal; 15,00 — Fotbal. Steaua — F.C. Argeş. Transmisiune directă de la stadionul „23 August". 16,30 — Emisiune în limba germană; 18,15 — Teleglob. Belfast; 18,30 — Zalău—500; 19,15 — Publicitate; 19,20 — 1001 de seri; 19,30 — Telejurnal. Cincinalul înainte de termen — 1973 an hotărîtor; 20,00 — Cîntecul săptămînii: Legendar pămînt străbun de V. Doboş; 20,05 — 52 de iniţiative în 52 de săptămîni; 20,15 — Teleenciclopedia; 20,55 — Publicitate; 21,00 — Film serial: Mannix; 21,50 — Gala lunii octombrie; 23,00 — Telejurnal; 23,10 — Campionatele europene feminine de gimnastică sportivă — concursul pe echipe. Transmisiune de la Londra.

PROGRAMUL II

16,00 — Film serial: Marea iubire a lui Balzac (ultimul episod); 16,50 — Universitatea TV; 17,25 — Film documentar. Pe cîmpul alb; 17,35 — Telex; 17,40 — Melodii lăutăreşti cu Gabi Luncă; 18,00 — Vîrstele peliculei. Magazin bilunar de cultură cinematografică.

DUMINICĂ, 28 OCTOMBRIE 1973

PROGRAMUL I

8,00 — Bună dimineaţa; 8,30 — Cravatele roşii. Din judeţul Dolj; 9,25 — Film serial DAKTARI; 9,50 — Viaţa satului; 11,00 — Emisiune în limba maghiară; 12,30 — De strajă patriei; 13,00 — Album duminical; 16,20 — Film serial. În ultimul minut — episodul II. Prizoniera; 16,50 — Magazin sportiv; 18,50 — Publicitate; 18,55 — Vetre folclorice; Ţara Hăimagiului; 19,20 — 1001 de seri; 19,30 — Telejurnal. Săptămîna politică internă şi internaţională în imagini; 20,10 — Reportajul săptămînii: La marginea geografiei; 20,30 — Teatru liric TV.: Cele două Carmen — spectacol-montaj realizat de Televiziunea română, în colaborare cu televiziunea ungară; 21,30 — Publicitate; 21,35 — Aventuri în epoca de piatră; 22,00 — Recital Doina Spătaru-Olinescu; 22,20 — Telejurnal. Sport.

PROGRAMUL II

11,00 — 13,00 — Concertul Orchestrei de Stat din Atena; 20,10 — Eroi îndrăgiţi de copii. Puiul de cîrtiţă; 20,40 — Melodii, melodii cu Ruxandra Ştefănescu-Vlad; 21,00 — Studioul de poezie. Floare albastră (II). Spectacol muzical-literar; 21,35 — Orchestra de cameră Collegium Aureum; 22,00 — Film serial: MANNIX.

TOGRAFUL „CAPITOL" DIN CAPITALĂ

FILMULUI SOVIETIC

cu: M. VOLKOV, G. JJENOV, E. KUZNEŢOV
regia: VILLEN AZAROV

cu: M. ULIANOV, B. CINKIN, V. NEVINII
regia: MIHAIL ULIANOV

cu: BIBI ANDERSON şi VIACESLAV TIHONOV
regia: IURI EGOROV

şi la Cluj (31 octombrie - 5 noiembrie) şi Oradea (1 - 6 noiembrie)

de peste hotare

Situația din Orientul Apropiat

CAIRO 26 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt militar egiptean, citat de agenția M.E.N., declară drept false afirmațiile israeliene potrivit cărora, vineri, armata a treia egipteană de pe malul estic al Canalului Suez ar fi atacat forțele israeliene la vest de Suez. Este evident — se adaugă — că purtătorul de cuvînt militar israelian a recurs la asemenea afirmații pentru a da impresia că Egiptul este cel care violează încetarea focului și a oferi astfel forțelor israeliene un pretext pentru efectuarea de acțiuni militare, pentru a continua acțiunile de violare a încetării focului.

● **ȘEFUL STATULUI LIBIAN, colonelul Moamer Geddafi, s-a reîntors la Tripoli după o scurtă vizită întreprinsă în Republica Arabă Egipt — anunță agenția libiană de presă ARNA.**

La Cairo, Moamer Geddafi a conferit cu președintele țării gazdă, Anwar Sadat, precum și cu vicepreședintele egiptean, Hussein El Shaffei, în legătură cu actuala situație din Orientul Apropiat.

TEL AVIV 26 (Agerpres). — Un comunicat militar israelian informează că, vineri, armata a treia egipteană, încercuită pe malul estic al Canalului Suez, a organizat un atac, folosindu-se de artilerie și tancuri, în încercarea de a lansa peste canal un pod cu ajutorul căruia să-și transfere trupele de pe malul estic pe cel vestic. Trupele israeliene desfășurate în acest sector au respins atacul egiptean cu sprijin din partea aviației — adaugă comunicatul.

Noi execuții în Chile

Un comunicat oficial al juntei militare, reluat de agenția Inter Press Service, anunță că, în orașul Antofagasta, capitala provinciei cu același nume din sudul țării, au fost executați patru membri ai Partidului socialist. Între aceștia se află Mario Silva Irriarte, secretarul organizației provinciale Antofagasta a Partidului Socialist Chilian, și Eugenio Ruiz Tagle, fostul director al unuia din cele mai mari obiective economice din capitala provinciei. Totodată, autoritățile militare au arătat că, pe întreg teritoriul țării, rămîn în vigoare restricțiile de circulație și așa-numita stare de război intern „pînă cînd vor fi nimicite organizațiile de stînga".

Pe de altă parte, agenția Inter Press Service relevă că, în orașe și în zonele rurale, unități militare, împreună cu detașamente ale poliției, efectuează, în prezent, operațiuni de cercetare în vederea depistării și arestării conducătorilor locali ai organizațiilor de stînga, calificați de autorități ca „extremiști periculoși". Acțiunile militare se desfășoară cu deosebită intensitate în provincia Osorno, din sudul țării.

Dezbaterile Consiliului de Securitate

Consiliul de securitate și-a continuat, joi după-amiază, dezbaterile în legătură cu Orientul Mijlociu.

Dînd curs sarcinilor ce îi revin prin rezoluția Consiliului de Securitate adoptată joi la prînz, secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, a propus luarea următoarelor măsuri, temporare, pînă la constituirea forțelor de urgență ale O.N.U.: trimiterea în Orientul Mijlociu a unităților militare ale Austriei, Finlandei și Suediei — aflate în prezent în cadrul forțelor militare ale O.N.U. din Cipru, înființarea unui comandament militar al forțelor O.N.U. din Orientul Mijlociu și înlocuirea forțelor dislocate din Cipru cu alte trupe puse la dispoziția O.N.U. de statele membre.

Au luat, apoi, cuvîntul ambasadorul S.U.A., John Scali, ambasadorul U.R.S.S., Iakov Malik, reprezentantul permanent al Chinei la O.N.U., Huan Hoa.

Cu prilejul Zilei Armatei României

Cu prilejul Zilei Armatei Republicii Socialiste România, atașatul militar aero și naval al țării noastre la Varsovia, colonel Nicolae Dinu, a oferit la „Casa ofițerilor" din capitala Poloniei, o gală de filme și un cocteil. A fost prezentată, de asemenea, o expoziție de fotografii consacrată aniversării armatei Republicii Socialiste România.

Au participat generalii de divizie Tadeusz Tuczapski și Eugeniusz Molczyk, adjuncți ai ministrului apărării naționale al Poloniei, generali, ofițeri superiori.

Atașatul militar aero și naval al țării noastre la Havana, colonel Stoica Dumitru, a organizat, cu prilejul Zilei Armatei Republicii Socialiste România, o gală de filme cu aspecte din viața și activitatea militarilor români. Cu același prilej a fost oferit un cocteil, la care au participat Fernando Viceno Alegret, adjunct al ministrului Forțelor armate revoluționare, ofițeri superiori, reprezentanți ai corpului diplomatic, ziariști.

Cu prilejul Zilei Armatei Republicii Socialiste România, colonel Nicolae Călin, atașat militar și naval, și locotenent-colonel Mustață Romulus, atașat aero, au oferit un cocteil în saloanele Ambasadei române din Washington.

Atașatul militar aero și naval al României la Nicosia, locotenent-colonel Cosma Ioan, a oferit o gală de filme urmată de un cocteil cu ocazia Zilei Armatei Republicii Socialiste România. Au participat generali și ofițeri superiori din Comandamentul gărzii naționale cipriote și Comandamentul trupelor O.N.U., atașați militari, diplomați, ziariști.

Lucrările Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa

Subcomisia pentru problemele militare a dezbătut, joi, două aspecte principale ale sarcinilor care revin Conferinței cu privire la dezangajarea militară și dezarmarea pe continent: principiile care trebuie să guverneze negocierile în acest domeniu, indiferent de forurile în care se desfășoară aceste negocieri, și perspectiva pe care Conferința trebuie să o ofere popoarelor europene în privința dezarmării.

Aproape toți participanții care au luat cuvîntul, între care reprezentanții Norvegiei, Suediei, Maltei, Belgiei, Austriei, R.D. Germane, Ungariei, Elveției, Olandei și Finlandei, s-au referit la propunerile românești privind stabilirea normelor de bază care să asigure progresul tratativelor asupra reducerii forțelor armate și a altor aspecte ale dezarmării în Europa, subliniind importanța și caracterul lor constructiv.

Reprezentantul Olandei a subliniat, în acest sens, oportunitatea acestor propuneri și necesitatea includerii lor în documentul care va fi elaborat de Conferință.

Reprezentantul Spaniei, ca și alți delegați, a apreciat că propunerile românești sînt deosebit de bogate în conținut și a făcut apel la examinarea lor atentă.

Reprezentantul Suediei a apreciat că propunerile românești se prezintă, împreună cu alte propuneri, avansate de Iugoslavia și Turcia, ca documente de bază ale dezbaterilor în subcomisie.

Reprezentantul belgian a exprimat gratitudinea delegației sale pentru faptul că România și Iugoslavia au prezentat liniile directoare privind abordarea în viitor a problematicii privind dezarmarea și controlul armamentelor.

Reprezentantul României, Romulus Neagu, a subliniat că există toate condițiile ca participanții la Conferință să ajungă la un acord privind necesitatea elaborării unui program complex și cuprinzător de măsuri de dezangajare militară și dezarmare care să situeze pe prim plan interzicerea armelor nucleare și a tuturor celorlalte arme de distrugere în masă, reducerea și, în ultima instanță, eliminarea lor totală din arsenalele militare. Un astfel de program ar putea cuprinde, de asemenea, în concepția română, măsuri ca: reducerea și, în cele din urmă, retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriile altor state în limitele frontierelor lor naționale; lichidarea bazelor militare aflate pe teritoriile altor state; reducerea bugetelor militare, începîndu-se cu bugetele țărilor mari, puternic înarmate, și încetarea cursei înarmărilor; trecerea treptată la reducerea trupelor și armamentelor aflate în dotarea armatelor naționale; crearea de zone denuclearizate în diferite părți ale Europei și asumarea de către puterile posesoare de arme nucleare a obligației de a nu folosi aceste arme împotriva statelor care fac parte din asemenea zone; pregătirea condițiilor pentru desființarea blocurilor militare și, în ultimă instanță, lichidarea acestora.

Delegatul român a evidențiat că transpunerea în viață a acestui program ar urma să aibă loc pas cu pas, în cadrul unui proces, pe măsură ce se vor crea condițiile propice pentru adoptarea uneia sau alteia dintre măsurile preconizate.

Încheierea sesiunii Consiliului Interparlamentar

La Palatul Națiunilor din Geneva s-au încheiat, vineri, lucrările celei de-a 113-a sesiuni a Consiliului Interparlamentar.

În cadrul ședinței finale, participanții au adoptat o serie de documente asupra problemelor care au figurat pe ordinea de zi a sesiunii. A fost adoptată, astfel, în unanimitate, rezoluția cu privire la principiile menite să guverneze relațiile între state, elaborată pe baza unui proiect comun prezentat de România și Iugoslavia. A fost adoptată, de asemenea, o rezoluție cu privire la situația din Orientul Apropiat, care exprimă convingerea participanților că o soluție durabilă a conflictului din Orientul Apropiat nu ar putea fi bazată decît pe respectul suveranității naționale, integrității teritoriale și independenței politice a fiecărui stat din regiune. Documentul menționat adresează, în încheiere, un apel tuturor parlamentelor și guvernelor pentru a acționa în vederea aplicării stricte a rezoluției Consiliului de Securitate din 22 octombrie 1973 și pentru începerea imediată de negocieri.

În aceeași ședință, președintele Camerei superioare a Parlamentului indian, S. Dillon, a fost ales președinte al Consiliului Interparlamentar pe o perioadă de un an. Reprezentanții Mexicului, Australiei și Belgiei au fost aleși membri ai Comitetului Executiv.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

Protocol româno-polon

● **LA VARȘOVIA a fost semnat un protocol de aplicare, pe anii 1974—1975 a prevederilor acordului dintre guvernele Republicii Socialiste România și R.P. Polone privind colaborarea în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice. Documentul trasează jaloanele colaborării și cooperării ce privește proiecte de cercetare, schimburi de specialiști, documentație și informație tehnico-științifice din domeniul nuclear.**

● **PREȘEDINTELE Republicii Islamice Mauritania, Moktar Ould Daddah l-a primit pe ambasadorul Republicii Socialiste România la Nouakchott, Ion Moangă. Cu acest prilej, ambasadorul român a transmis președintelui Mauritaniei un mesaj din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat. Moktar Ould Daddah a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu un cald salut și sentimentele sale de prietenie.**

În cursul convorbirii cordiale care a avut loc, au fost abordate probleme de interes comun.

● **ÎN SUBURBIA PARIZIANĂ la Celle Saint Cloud, a avut loc, joi, cea de-a 29-a întîlnire din cadrul consultărilor între cele două părți sud-vietnameze.**

Luînd cuvîntul cu acest prilej, Dinh Ba Thi — locțiitorul conducătorului delegației Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud la consultări, — a condamnat ferm politica administrației saigoneze, care caută să mențină o atmosferă de psihoză militară în Vietnamul de sud. Datorită acestei atitudini — a arătat el — a sabotării sistematice a Acordului de la Paris asupra Vietnamului, situația din Vietnamul de sud devine tot mai incordată.

Dinh Ba Thi a declarat că, în semn de protest împotriva încălcării și sabotării de către partea saigoneză a acordurilor existente, delegația G.R.P. al R.V.S. refuză continuarea convorbirilor, propunînd ca următoarea întîlnire să aibă loc la 31 octombrie.

● **VINERI au continuat la Palatul Congreselor, din Moscova, lucrările Congresului Mondial al Forțelor Păcii. În ședința de dimineață au luat cuvîntul Hortensia Allende și reprezentanții unor comitete specializate ale Organizației Națiunilor Unite.**

În ședința de după-amiază, L. I. Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., a rostit o amplă cuvîntare.

Lucrările congresului continuă.

Întrunirea comisiei de frontieră R.D.G.-R.F.G.

● **COMISIA DE FRONTIERĂ formată din împuterniciții R.D. Germane și R.F. Germania s-a întrunit, la 24 și 25 octombrie, la Magdeburg, în cadrul celei de-a VI-a ședințe. A fost prezentat raportul grupului de lucru în legătură cu stadiul lucrărilor de stabilire și marcare a frontierelor dintre R.D.G. și R.F.G.**

Următoarea ședință a comisiei va avea loc la 5 și 6 decembrie, la Wolfsburg.

● **SECRETARUL DE STAT AMERICAN, Henry Kissinger, va vizita Japonia în zilele de 14 și 15 noiembrie — s-a anunțat oficial la Tokio. Kissinger va conferi cu ministrul de externe Masayoshi Ohira și cu alți membri ai guvernului nipon.**

Un nou val de atentate în Irlanda de nord

După o relativă perioadă de acalmie, un nou val de atentate cu bombe și substanțe incendiare a cuprins, în cursul nopții de joi spre vineri, întreaga provincie Ulster. La Londonderry, localul unei școli catolice situate în cartierul protestant Waterside a fost avariat prin explozia unei bombe incendiare. Atentatul este al doilea, în mai puțin de 12 ore, îndreptat împotriva unei școli catolice și nu a provocat victime omenești.

Pe de altă parte, o serie de artere de legătură dintre Londonderry și frontiera cu Republica Irlanda au fost blocate de camioane și autobuze abandonate.

La Belfast, o bombă de fabricație artizanală a explodat în apropierea căii ferate și a provocat pagube însemnate, determinînd, totodată, întreruperea traficului feroviar timp de cîteva ore.

Întrevedere V.N. Novikov-Petre Lupu

● **La 26 OCTOMBRIE, V. N. Novikov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a primit pe Petre Lupu, ministrul muncii, aflat în vizită în U.R.S.S. Au fost prezenți A. P. Volkov, președintele Comitetului de stat pentru problemele muncii și salariilor din U.R.S.S., și Gh. Badrus, ambasadorul României în Uniunea Sovietică.**

tineretul TĂRILOR SOCIALISTE

Interlocutorii noștri — participanți la întîlnirea organizațiilor de tineret din unele țări socialiste pe probleme ale tineretului muncitoresc

Lajos Főcze
secretar al Uniunii Tineretului Comunist (KISZ) din R. P. Ungară

— Ziarul nostru a consemnat deseori fapte interesante din munca și viața tineretului din țara dumneavoastră, angajat în efortul întregului popor ungar, în înfăptuirea sarcinilor trasate de partid. Astăzi avem, prin amabilitatea dumneavoastră, plăcerea de a afla noi vești despre acțiunile și inițiativele tineretului muncitoresc din Republica Populară Ungară.

— Fiindcă vorbiți de acțiuni și inițiative, aș vrea să mă refer, desigur, pe scurt, la una dintre cele mai populare forme de stimulare și antrenare a tineretului din industrie la activitatea de producție și educativă. Este vorba de „Zilele tineretului muncitor" care se organizează sub formă de reuniuni, atît în orașele reședință de județ cît și în celelalte centre industriale. Cu acest prilej au loc festivaluri ale corurilor muncitorești, concursuri profesionale intitulate: „Cine la ce se pricepe", consfătuiri pe diverse teme, acțiuni de muncă pentru amenajarea locurilor de agrement pentru copii și pionieri. De mult succes s-au bucurat zilele tineretului desfășurate în perioada 15—21 martie care au grupat acțiuni foarte diverse și cu un puternic caracter educativ. A fost sărbătorit cu acel prilej poetul Petőfi Sandor, s-au ținut simpozioane, dezbateri, au avut loc numeroase activități inchinate Festivalului Mondial al tineretului și studenților de la Berlin.

Apreciem ca deosebit de valoroasă, apoi, participarea tineretului din fabrici și uzine, la construcția de locuințe, pe care le ridică cu ajutorul statului. Ei pot fi găsiți în permanență pe șantierele acestor locuințe —, atît cele care se construiesc pentru ei, cît și cele destinate altor categorii de oameni ai muncii.

O largă participare a tineretului muncitoresc se evidențiază, desigur, în întrecerea socialistă. Sub lozinca: „Să trăim, să muncim, să învățăm în chip socialist", tinerii mobilizați de organizația tineretului comunist, se străduiesc să se achite onorabil de toate sarcinile de producție și obștești. Și, pot spune cu satisfacție, că majoritatea covîrșitoare a tineretului nostru muncitoresc se achită de datoriile ce-i revin, majoritatea covîrșitoare a tineretului nostru trăiește, muncește și învață în chip socialist.

— Ce impresii personale ați notat în carnetul dumneavoastră, în cele cîteva zile de dezbateri în cadrul întîlnirii de la București, apoi din vizita prin cîteva orașe și sate ale României?

— Am notat, ca să folosesc expresia dumneavoastră, impresii excelente. Întîlnirea s-a încheiat cu rezultate remarcabile, dintre care fără îndoială, cel mai esențial este stringerea și mai puternică a relațiilor frățești dintre organizațiile noastre, dezvoltarea colaborării și cooperării. Ni s-au relatat, în cadrul întîlnirii, experiențe extrem de valoroase. Mulțumesc cordial Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, prietenilor mei de-aici care mi-au prilejuit cîteva zile de experiență bogată.

Ghenadi Eliseev
secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Comunist Leninist din Uniunea Sovietică

— Vă rugăm să ne vorbiți despre contribuția tineretului muncitoresc sovietic la îndeplinirea sarcinilor trasate de către cel de al XXIV-lea Congres al P.C.U.S.

— Ca să mă exprim sintetic, pot spune că această contribuție este uriașă. Aceasta reiese mai întîi din faptul că jumătate din tinerii noștri lucrează în producție, iar 70 la sută din ei sînt comsomoliști. În ramurile de bază ale economiei — construcțiile de mașini, metalurgia, industria extractivă etc. — tinerii formează chiar majoritatea totalului salariaților. În al doilea rînd aș dori să remarc rolul important care revine tineretului în crearea de noi întreprinderi și în modernizarea proceselor de producție. Există în prezent 125 de șantiere pe care muncește tineretul, în majoritatea cazurilor acolo unde se construiesc marile obiective ale actualului plan economic — în Urali, în Siberia, în regiunile din estul țării. Printre acestea se numără portul de la Nahodka, marea hidrocentrală de pe Angara, uzina de autocamioane de pe Kama etc. Se poate spune că tineretul este un factor important în îndeplinirea directivelor celui de al XXIV-lea Congres al P.C.U.S. Pentru a face față cerințelor revoluției tehnico-științifice, sarcinii de pregătire a schimbului de mîine al clasei muncitoare acordăm o înaltă atenție legării învățămîntului cu producția și știința, întăririi legăturii dintre intelectualitatea tehnică și clasa muncitoare. În acest scop, în întreprinderile fruntașe funcționează „școli de inovatori" ale căror rezultate sînt prezentate anual la Expoziția realizărilor economiei naționale. Avem, de asemenea, concursuri de măiestrie profesională, care încep la bază și se încheie la nivel național. Urmărim și stimulăm îndeaproape dezvoltarea creației tehnice în rîndul tineretului, intensificarea participării acestuia la modernizarea procesului de producție, la creșterea eficienței economice.

— Cum apreciați întîlnirea de la București la lucrările căreia ați luat parte?

— Întîlnirea din capitala țării dv. se înscrie în tradiția relațiilor frățești dintre organizațiile de tineret din țările socialiste. Aceste întîlniri au avut rezultate bune, contribuind atît la îmbogățirea experienței și îmbunătățirea activității fiecărei organizații în domeniul educării socialiste a tineretului, cît și la dezvoltarea colaborării și întărirea prieteniei dintre ele. Întîlnirea de la București s-a desfășurat în spiritul prieteniei și stimei reciproce, într-o atmosferă sinceră, prielnică schimbului de experiență. Doresc să adresez mulțumirile noastre gazdelor, C.C. al U.T.C., pentru eforturile depuse în organizarea și desfășurarea acestei întîlniri.

Nguyen Thien Phong
membru al Comitetului Executiv al C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor „Ho Și Min" din R. D. Vietnam

— Tovarășe Nguyen Thien Phong, după un îndelungat război împotriva imperialismului, pentru independența și libertatea patriei, luptă în care Vietnamul eroic s-a bucurat de stima, admirația și solidaritatea întregii lumi progresiste, poporul dv. a trecut la refacerea și reconstrucția țării. Vă rugăm să ne vorbiți despre participarea tineretului din R.D. Vietnam la această complexă sarcină.

— Într-adevăr, țara noastră a trecut prin cea mai grea și mai glorioasă luptă de rezistență din istoria sa multimilenară. După cum se știe, tineretul nostru a luat parte cu fermitate și curaj la lupta pentru independența și libertatea patriei, atît pe front cît și în spatele frontului, pentru dotarea armatei cu echipament și provizii. În prezent avem de înfăptuit două sarcini revoluționare specifice situației din Vietnam. Este vorba în primul rînd de lupta pentru socialism, iar în cel de al doilea de desăvîrșirea revoluției naționale și democratice în întreaga țară, pentru realizarea reunificării patriei.

În nord, opera de reconstrucție are loc în condiții dificile. Sînt mii de poduri, mii de kilometri de șosele care trebuie refăcute, sute de școli și uzine trebuie reconstruite. Tineretul vietnamez se află în primele rînduri ale vastei opere de reconstrucție a țării, contribuind la realizarea în practică a politicii marxist-leniniste a partidului nostru, aplicată în mod creator la condițiile specifice, concrete din Vietnam. Tinerii noștri au preluat o serie întreagă de sarcini productive, contribuind la realizarea de obiective industriale, agricole, hidrotehnice etc. La loc de frunte se situează programul de construcții școlare. Sîntem decși să luptăm cu hotărîre împotriva dificultăților. Sîntem siguri de reușită deoarece ne bucurăm de sprijinul frățesc al țărilor socialiste, printre care și România, cărora le adresăm călduroase mulțumiri. În ce privește sudul, cu toate că a fost semnat acordul de la Paris privind încetarea războiului și restabilirea păcii în Vietnam, pacea încă nu este asigurată. Regimul de la Saigon continuă să violeze sistematic prevederile acordului — întreprinde operațiuni militare pentru a cîștiga teren în zonele eliberate, refuză să elibereze prizonierii politici din lagărele de concentrare etc. Sarcina noastră în această privință este de a milita pentru aplicarea totală a prevederilor acordului de la Paris și de a sprijini activitatea politică și economică din zonele eliberate.

— Cum apreciați întîlnirea la care ați participat ca reprezentant al U.T.M. „Ho Și Min"?

— Țin să exprim bucuria delegației noastre pentru această întîlnire, organizată de tovarășii români, care ne prilejuiește un rodnic schimb de experiență în domeniul pregătirii și educării tineretului muncitoresc. Doresc să adresez mulțumiri călduroase C.C. al U.T.C. din România pentru această inițiativă valoroasă și să urez tineretului român noi și mari succese în îndeplinirea importantelor sarcini care-i revin.

Interviuri realizate de
ROMULUS LAL
BAZIL ȘTEFAN

Farsă electorală în Portugalia

Toamna, din patru în patru ani, pe scena politică portugheză se consumă un spectacol electoral. Nu este o veritabilă bătălie în fața urnelor, cum nota recent un ziar italian. Dimpotrivă, toată lumea este sigură că cele 150 de locuri vor reveni partidului de guvernămînt, Acțiunea Națională Populară (A.N.P.), cum s-a întîmplat cu regularitate în precedentele ocazii, pentru că în fond este vorba de un simulacru electoral.

Între 1 și 15 martie toți cei care doreau să voteze la 28 octombrie au trebuit să se prezinte pentru a-și exprima această intenție. Operațiunea avea în acest an o semnificație deosebită, deoarece ea preceda „alegerile generale" și putea oferi un răspuns la întrebarea dacă după dictatura lui Salazar, care s-a prelungit timp de patru decenii, și după cinci ani de regim sub Marcello Caetano, „oboseala marii mase de cetățeni a putut fi învinsă sau indiferența generală continuă să paralizeze o majoritate convinsă că totul este hotărît dinainte și că nimic nu poate zdruncina lanțul instituțiilor existente" (COMBAT). Față de înscrierile înregistrate în 1969, numărul portughezilor dispuși să participe la „jocul electoral", cum îl denumește însuși premierul portughez, nu reprezintă decît 1 882 000 — la o populație globală de 9 496 000. Din acești înscriși — care constituie aproximativ 20 la sută din populația globală — abia 63 la sută vor participa într-adevăr la scrutin. Acest număr este extrem de mic, dacă ținem seama de faptul că funcționarii și ofițerii sînt înscriși automat pe liste și participă la vot din „datorie patriotică".

Absenteismul cronic al cetățenilor se explică prin refuzul lui Caetano și al echipei sale de a pune capăt unui sistem anacronic, antidemocratic. Poporul este sătul de ipocrizia regimului care se joacă cu cuvintele și formulele pentru a da impresia unor schimbări, în timp ce în realitate totul rămîne ca mai înainte. Astfel, trimbițata reformă a legii privind presa, în 1972, a desființat, e drept, „comisiile de cenzură", instituind, însă, în locul lor „comisiile de control", care, în primul an de funcționare, s-au dovedit și mai intolerante decît vechile comisii; faimoasa P.I.D.E. — poliția secretă politică — a devenit... Direcția generală a securității; Secretariatul național al informațiilor (organism însărcinat cu propagandă) se numește acum Secretariatul de stat pentru informație și turism, iar vechea Uniune Națională a lui Salazar a fost rebotezată Acțiunea Națională Populară, ceea ce nu schimbă nimic în conținutul ei.

Iată, deci, ce înțelege Caetano prin „continuitate în evoluție", formulă pe care cu amărăciune portughezii o exprimă prin cuvintele „abilitate în stagnare". Și, astfel, Portugalia este menținută într-o situație gravă. Cel 60 la sută din locuitori care sînt analfabeți, și care, în consecință, nu au drept de vot, oferă o idee despre simulacrul „votului universal". Dacă adăugăm la aceasta că, la alegerile din 1969, aproape 40 la sută dintre cei care au avut drept de vot nu și l-au exercitat, se vor înțelege dimensiunile exacte ale vieții politice portugheze. În urmă cu patru ani, Caetano a introdus pe lista Acțiunii Naționale Populare 30 de personalități independente. Acestea au intrat în parlament în frunte cu juristul Sa Carneiro și profesorul de la Facultatea de medicină Miller Guerra. Dar această aripă „liberală" nu a putut să-și realizeze principalele sale proiecte ca reforma universitară, restabilirea libertăților presei, lărgirea drepturilor sindicale, modernizarea aparatului sanitar și, mai ales, reforma agrară. De aceea s-a dezmembrat rapid.

Anul acesta, Caetano a admis în competiție și reprezentanți ai opoziției. Dar, puțin după aceasta, avea să se neliniștească de participarea cetățenilor, în special a tinerilor, la întîlnirile opoziției democratice, care „s-au arătat mult mai critici și mai exigenți decît toate vedetele fidele orientării tradiționale" (LE MONDE DIPLOMATIQUE). În consecință s-a recurs la reprimarea candidaților opoziției. Cinci dintre aceștia au fost arestați sub pretextul de a fi distribuit manifeste ale Comisiei Democratice Electorale (C.D.E.) fiindcă, cităm din comunicatul poliției, „acestea sînt redactate de organizații ilegale care au legături cu mișcările teroriste ce luptă peste mări și atîță populația la răsturnarea ordinii existente" (aceste „mișcări teroriste" fiind forțele patriotice din Angola, Mozambic și Guineea-Bissau), iar alți șapte candidați ai opoziției au fost arestați fiindcă au semnat o declarație de protest împotriva intervenției militare portugheze în Africa, cerînd să se pună capăt războiului colonial. În același timp, Caetano a luat măsuri care vizează, de fapt, asigurarea de pe acum a „succesului" lui și a celor ce-l înconjoară și la alegerile din 1977. A modificat articolul 109 din Constituție, prevăzînd pedepse împotriva candidaților ce se vor retrage după ce și-au desfășurat campania electorală, sau care fac declarații publice în favoarea abținerii de la vot.

Procedeele folosite de guvernul portughez în noua farsă electorală au fost denunțate viguros de Partidul Comunist din Portugalia: ștergerea unor persoane din registrele electorale, interzicerea activității comitetelor pentru recensămînt, reprimarea întrunirilor, arestarea și torturarea opozanților, manevre pentru a diviza opoziția etc. În aceste condiții, opoziția democratică din Portugalia — anunța agenția FRANCE PRESSE — a hotărît, după ce și-a desfășurat campania electorală, să nu prezinte candidați la alegerile legislative de duminică, declarînd că nu acceptă „să participe la farsa electorală".

Modul în care s-a desfășurat campania electorală, situația din viața politică portugheză, reflectă o realitate sumbră: represiunea antidemocratică pe care nu o poate ascunde organizarea unei întîlniri cu urnele ale cărei rezultate sînt cunoscute dinainte de a se fi produs.

GH. SPRINȚEROIU

În memoria lui Dimitrie Cantemir

● **LA BIBLIOTECA ROMÂNĂ din capitala Italiei a fost organizată, joi seara, o manifestare consacrată împlinirii a 300 de ani de la nașterea marelui cărturar român Dimitrie Cantemir. Despre personalitatea complexă și opera lui Dimitrie Cantemir au vorbit prof. Alexandru Mircan, secretarul Bibliotecii române, și conf. univ. Ovidiu Drimba, șeful catedrei de limba și literatura română de la Universitatea din Torino. La manifestare au luat parte personalități ale vieții științifice și culturale italiene.**

Convorbirile S.A.L.T.

● **LA 26 OCTOMBRIE, la Geneva a avut loc o nouă convorbire între delegațiile sovietică și americană, participante la tratativele privind reducerea armamentelor strategice S.A.L.T.**

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii". Tel: 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții — Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".
Cititorii din străinătate pot face abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import Export Presă — București — Calea Griviței nr. 64—66 POB — 2001.